

ĐẠI HỌC HUẾ
TRƯỜNG ĐẠI HỌC LUẬT

SIN THOẠI KHÁNH

PHÁP LUẬT VỀ CÁC BÊN TRONG GIẢI QUYẾT
TRANH CHẤP BẰNG TRỌNG TÀI THƯƠNG MẠI

TÓM TẮT LUẬN ÁN TIẾN SĨ LUẬT KINH TẾ

HUẾ, năm 2026

**ĐẠI HỌC HUẾ
TRƯỜNG ĐẠI HỌC LUẬT**

SIN THOẠI KHÁNH

**PHÁP LUẬT VỀ CÁC BÊN TRONG GIẢI QUYẾT
TRANH CHẤP BẰNG TRỌNG TÀI THƯƠNG MẠI**

TÓM TẮT LUẬN ÁN TIẾN SĨ LUẬT KINH TẾ

Ngành: Luật Kinh tế

Mã số: 9380107

NGƯỜI HƯỚNG DẪN KHOA HỌC:

1. PGS.TS. NGUYỄN THỊ HỒNG TRINH

2. PGS.TS. HỒ XUÂN THẮNG

HUẾ, năm 2026

MỤC LỤC

MỞ ĐẦU	1
1. Tính cấp thiết của việc nghiên cứu đề tài Luận án	1
2. Mục đích và nhiệm vụ nghiên cứu	2
3. Đối tượng và phạm vi nghiên cứu	2
4. Phương pháp nghiên cứu	3
5. Ý nghĩa lý luận và thực tiễn của Luận án	3
6. Những đóng góp khoa học mới của luận án	4
7. Bố cục của Luận án	4
CHƯƠNG 1. TỔNG QUAN TÌNH HÌNH NGHIÊN CỨU VÀ CƠ SỞ LÝ THUYẾT NGHIÊN CỨU	5
1.1. Tình hình nghiên cứu liên quan đến đề tài	5
1.1.1. Các công trình nghiên cứu lý luận pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại.....	5
1.1.2. Các công trình nghiên cứu thực trạng pháp luật và thực tiễn thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại	6
1.1.3. Các công trình nghiên cứu giải pháp hoàn thiện pháp luật và nâng cao hiệu quả thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại..	9
1.2. Đánh giá kết quả nghiên cứu của các công trình khoa học liên quan đến đề tài luận án và những vấn đề luận án tiếp tục nghiên cứu	9
1.2.1. Đánh giá kết quả nghiên cứu của các công trình khoa học liên quan đến đề tài luận án	9
1.2.2. Những vấn đề còn bỏ ngỏ.....	9
1.2.3. Những kết quả trong nghiên cứu mà luận án sẽ kế thừa và tiếp tục phát triển ...	10
1.3. Cơ sở lý thuyết nghiên cứu và hướng tiếp cận	10
1.3.1. Lý thuyết nghiên cứu.....	10
1.3.2. Câu hỏi nghiên cứu, giả thuyết nghiên cứu	10
1.3.3. Phương pháp tiếp cận	10
Kết luận Chương 1	11
CHƯƠNG 2. NHỮNG VẤN ĐỀ LÝ LUẬN PHÁP LUẬT VỀ CÁC BÊN TRONG GIẢI QUYẾT TRANH CHẤP BẰNG TRỌNG TÀI THƯƠNG MẠI	12
2.1. Lý luận về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại	12
2.1.1. Khái niệm về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại ...	12
2.1.2. Đặc điểm về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại.....	12
2.1.3. Địa vị pháp lý của các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại	12
2.2. Lý luận pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại	12

2.2.1. Khái niệm pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại	12
2.2.2. Đặc điểm pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại	12
2.2.3. Nguyên tắc điều chỉnh của pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại	13
2.2.4. Nội dung pháp luật điều chỉnh về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại.....	13
2.2.5. Vai trò của pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại	13
2.3. Các yếu tố tác động đến pháp luật và thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại	14
2.3.1. Yếu tố tác động đến pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại.....	14
2.3.2. Yếu tố tác động đến thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại.....	14
Kết luận Chương 2	14
CHƯƠNG 3. THỰC TRẠNG PHÁP LUẬT VỀ CÁC BÊN TRONG GIẢI QUYẾT TRANH CHẤP BẰNG TRỌNG TÀI THƯƠNG MẠI VÀ THỰC TIỄN THỰC HIỆN PHÁP LUẬT TẠI VIỆT NAM	15
3.1. Thực trạng và thực tiễn thực hiện pháp luật về các bên trong giai đoạn tiền tố tụng trọng tài	15
3.1.1. Thực trạng pháp luật về các bên trong giai đoạn tiền tố tụng trọng tài.....	15
3.1.2. Thực tiễn thực hiện pháp luật về các bên trong giai đoạn tiền tố tụng trọng tài .	15
3.2. Thực trạng pháp luật và thực tiễn thực hiện pháp luật về các bên trong giai đoạn tố tụng trọng tài	15
3.2.1. Thực trạng pháp luật về các bên trong giai đoạn tố tụng trọng tài.....	15
3.2.2. Thực tiễn thực hiện pháp luật về các bên trong giai đoạn tố tụng trọng tài	16
3.3. Thực trạng pháp luật và thực tiễn thực hiện pháp luật về các bên trong giai đoạn thực hiện phán quyết trọng tài	16
3.3.1. Thực trạng pháp luật về các bên trong giai đoạn thực hiện phán quyết trọng tài	16
3.3.2. Thực tiễn thực hiện pháp luật về các bên trong giai đoạn thực hiện phán quyết trọng tài.....	17
3.4. Vướng mắc và yêu cầu đặt ra đối với pháp luật và thực tiễn thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại	17
3.4.1. Những bất cập của pháp luật và vướng mắc trong thực tiễn thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại	17
3.4.2. Những vấn đề đặt ra đối với pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại trong bối cảnh chuyển đổi số.....	17

Kết luận Chương 3	18
CHƯƠNG 4. ĐỊNH HƯỚNG, GIẢI PHÁP HOÀN THIỆN PHÁP LUẬT VÀ NÂNG CAO HIỆU QUẢ THỰC HIỆN PHÁP LUẬT VỀ CÁC BÊN TRONG GIẢI QUYẾT TRANH CHẤP BẰNG TRỌNG TÀI THƯƠNG MẠI	19
4.1. Định hướng hoàn thiện pháp luật và nâng cao hiệu quả thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại	19
4.1.1. Hoàn thiện pháp luật về pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại phù hợp với chủ trương, đường lối và chính sách của Đảng và Nhà nước	19
4.1.2. Hoàn thiện pháp luật về pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại đảm bảo tính tự do thoả thuận gắn với giới hạn bảo vệ lợi ích công	19
4.1.3. Hoàn thiện pháp luật về pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại bảo đảm bình đẳng thực chất và quyền tranh tụng hiệu quả của các bên	19
4.1.4. Hoàn thiện pháp luật về pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại cần mở rộng làm rõ cơ chế tham gia của các chủ thể liên quan ..	19
4.1.5. Hoàn thiện pháp luật về pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại cần tăng cường tính tương thích với chuẩn mực và thông lệ quốc tế	19
4.1.6. Hoàn thiện pháp luật về pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại cần đảm bảo hiệu quả và khả thi trong thực tiễn áp dụng	19
4.2. Giải pháp hoàn thiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại	19
4.2.1. Giải pháp chung từ yêu cầu đặt ra với pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại.	19
4.2.2. Giải pháp hoàn thiện quy định pháp luật về các bên trong giai đoạn tiền tố tụng trọng tài.....	19
4.2.3. Giải pháp hoàn thiện quy định pháp luật về các bên trong giai đoạn tố tụng trọng tài	20
4.2.4. Giải pháp hoàn thiện quy định pháp luật về các bên trong giai đoạn thực hiện phán quyết trọng tài.....	21
4.2.5. Giải pháp hoàn thiện quy định pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại trong bối cảnh chuyển đổi số	21
4.3. Giải pháp nâng cao hiệu quả thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại	21
4.3.1. Một số giải pháp đối với cơ quan hành pháp	21
4.3.2. Một số giải pháp đối với các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại	21

4.3.3. Một số giải pháp đối với cơ quan tư pháp	22
Kết luận Chương 4	23
KẾT LUẬN	24
DANH MỤC CÁC CÔNG TRÌNH ĐÃ CÔNG BỐ LIÊN QUAN ĐẾN LUẬN ÁN	

DANH MỤC CHỮ VIẾT TẮT

STT	Chữ viết tắt	Chữ viết đầy đủ
1.	VIAC	Trung tâm Trọng tài Quốc tế Việt Nam
2.	TPF	Third Party Funding
3.	ICA	Toà án trọng tài quốc tế
4.	ICC	Phòng thương mại quốc tế
5.	LCIA	Toà án trọng tài quốc tế London
6.	SCIA	Trung tâm trọng tài quốc tế Singapore
7.	UNCITRAL	Ủy ban liên hợp quốc về luật thương mại quốc tế (United Nations Commission on International Trade Law)
8.	IAA	Đạo luật Trọng tài Quốc tế (International Arbitration Act - IAA)
9.	HIAC	Trung tâm trọng tài quốc tế Hà Nội

MỞ ĐẦU

1. Tính cấp thiết của việc nghiên cứu đề tài Luận án

Giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại là phương thức mà các bên, trên cơ sở thỏa thuận trọng tài, lựa chọn đưa tranh chấp phát sinh từ hoạt động thương mại ra giải quyết bởi một hoặc nhiều trọng tài viên độc lập, với phán quyết có giá trị chung thẩm và ràng buộc đối với các bên. Dưới góc độ pháp luật thực định, Luật Trọng tài thương mại năm 2010 được xây dựng trong bối cảnh nền kinh tế số chưa phát triển mạnh như hiện nay. Mặc dù luật đã được hướng dẫn thi hành bởi các văn bản dưới luật là đạo luật nền tảng điều chỉnh hoạt động trọng tài thương mại, tuy nhiên một số quy định liên quan đến các bên trong tổ tụng trọng tài không còn đáp ứng đầy đủ yêu cầu của thực tiễn mới. Đặc biệt, pháp luật hiện hành chưa quy định đầy đủ về việc thực hiện quyền và nghĩa vụ tố tụng của các bên trong môi trường số; chưa làm rõ cơ chế xác lập, chứng minh và đánh giá giá trị pháp lý của thông điệp dữ liệu, dữ liệu điện tử và chứng cứ điện tử; chưa quy định cụ thể quyền lựa chọn và trách nhiệm của các bên khi tham gia trọng tài trực tuyến hoặc các nền tảng giải quyết tranh chấp trực tuyến; chưa có cơ chế đầy đủ để xử lý các vấn đề phát sinh từ hợp đồng điện tử, hợp đồng thông minh và các giao dịch được thiết lập bằng công nghệ số; đồng thời cũng chưa làm rõ trách nhiệm của các bên trong việc bảo vệ dữ liệu cá nhân, dữ liệu thương mại và bí mật kinh doanh trong suốt quá trình tố tụng trọng tài.

Trong bối cảnh hội nhập quốc tế, yêu cầu hoàn thiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại càng trở nên cấp bách. Việt Nam là thành viên của nhiều điều ước quốc tế quan trọng, trong đó có Công ước New York năm 1958 về công nhận và cho thi hành phán quyết trọng tài nước ngoài. Đồng thời, sự gia tăng của các giao dịch thương mại xuyên biên giới và các hoạt động thương mại điện tử quốc tế đòi hỏi hệ thống pháp luật trọng tài phải bảo đảm tính tương thích với các chuẩn mực quốc tế hiện đại. Trong thực tiễn, các mô hình trọng tài trực tuyến, tố tụng không giấy tờ, quản lý hồ sơ điện tử, sử dụng trí tuệ nhân tạo hỗ trợ tố tụng và giải quyết tranh chấp thông qua nền tảng ODR đang ngày càng phổ biến trên thế giới. Vì vậy, việc xác định rõ quyền, nghĩa vụ và cơ chế bảo vệ quyền tố tụng của các bên trong các hình thức giải quyết tranh chấp mới này là điều kiện quan trọng để nâng cao năng lực cạnh tranh và khả năng hội nhập của hệ thống trọng tài thương mại Việt Nam.

Từ những phân tích trên có thể nhìn nhận, việc nghiên cứu toàn diện và chuyên sâu pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại là yêu cầu cấp thiết trong giai đoạn hiện nay. Nghiên cứu góp phần làm rõ cơ sở lý luận về địa vị pháp lý, quyền và nghĩa vụ của các bên trong tố tụng trọng tài và có ý nghĩa thực tiễn trong việc hoàn thiện pháp luật, đáp ứng yêu cầu của chuyển đổi số, kinh tế số và hội nhập quốc tế. Đồng thời, kết quả nghiên cứu sẽ góp phần nâng cao hiệu quả hoạt động của các tổ chức trọng tài, bảo đảm tốt hơn quyền và lợi ích hợp pháp của các bên tranh chấp, tăng cường niềm tin của cộng đồng doanh nghiệp đối với trọng tài thương mại và thúc đẩy sự phát triển bền vững của môi trường đầu tư, kinh doanh tại Việt Nam. Xuất phát từ những lý do đó, nghiên cứu sinh lựa chọn đề tài ***“Pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại”*** làm luận án tiến sĩ Luật kinh tế tại Trường Đại học Luật, Đại học Huế.

2. Mục đích và nhiệm vụ nghiên cứu

2.1. Mục đích nghiên cứu

Mục đích nghiên cứu của luận án là phân tích làm rõ các vấn đề lý luận, đánh giá thực trạng pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại, từ đó xây dựng các định hướng và đề xuất những giải pháp hoàn thiện pháp luật và nâng cao hiệu quả thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại.

2.2. Nhiệm vụ nghiên cứu

Thứ nhất, tổng quan, phân tích và đánh giá các công trình nghiên cứu trong nước và ngoài nước liên quan đến pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại.

Thứ hai, hệ thống hóa cơ sở lý luận của pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại; đồng thời làm rõ các nội dung điều chỉnh của pháp luật về quyền và nghĩa vụ của các bên trong quá trình giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại.

Thứ ba, phân tích, đánh giá thực trạng pháp luật hiện hành của Việt Nam về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại được ghi nhận trong Luật Trọng tài thương mại năm 2010 và các văn bản pháp luật có liên quan. Đồng thời, luận án nghiên cứu kinh nghiệm lập pháp của một số quốc gia có hệ thống trọng tài phát triển từ đó rút ra kinh nghiệm tham khảo với việc hoàn thiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại phù hợp với điều kiện kinh tế xã hội của Việt Nam.

Thứ tư, phân tích, đánh giá thực tiễn thực hiện các quy định pháp luật liên quan đến các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại, từ đó chỉ ra những kết quả đạt được và những vướng mắc, bất cập phát sinh; từ đó làm luận cứ khoa học đề xuất các giải pháp hoàn thiện.

Thứ năm, luận án xây dựng các định hướng và đề xuất các giải pháp nhằm hoàn thiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại ở Việt Nam. Các giải pháp này được xây dựng trên cơ sở bảo đảm sự tương thích với pháp luật quốc tế và yêu cầu phát triển của nền kinh tế thị trường.

3. Đối tượng và phạm vi nghiên cứu

3.1. Đối tượng nghiên cứu

Thứ nhất, các vấn đề lý luận pháp luật trọng tài thương mại và pháp luật điều chỉnh các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại, được thể hiện trong các học thuyết, quan điểm khoa học đã được các công trình trong nước và trên thế giới nghiên cứu.

Thứ hai, quy định pháp luật hiện hành của Việt Nam về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại được ghi nhận trong Luật Trọng tài thương mại số 54/2010/QH12, Nghị định số 63/2011/NĐ-CP của Chính phủ hướng dẫn thực hiện Luật Trọng tài thương mại, Nghị định số 124/2018/NĐ-CP sửa đổi, bổ sung một số điều của Nghị định số 63/2011/NĐ-CP và Nghị quyết số 01/2014/NQ-HĐTP của Hội đồng Thẩm phán Tòa án nhân dân tối cao hướng dẫn thực hiện một số quy định của Luật Trọng tài thương mại năm 2010; và các văn bản pháp luật có liên quan đến bối cảnh chuyển đổi số, kinh tế số, trọng tài trực tuyến Luật Giao dịch điện tử năm 2023; Luật Thương mại điện tử 2025 số 122/2025/QH15; Luật Công nghiệp công nghệ số 2025 số 71/2025/QH15; Luật số 134/2025/QH15 của Quốc hội: Luật Trí tuệ nhân tạo.

Thứ ba, các quy định về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại được quy định trong Luật Mẫu về Trọng tài thương mại quốc tế của Ủy ban Liên Hợp Quốc về Luật thương mại quốc tế (Luật Mẫu UNCITRAL) và pháp luật của một số quốc gia trên thế giới. Việc lựa chọn các quốc gia này dựa trên tiêu chí đa dạng hệ thống pháp luật và sự tương đồng về điều kiện kinh tế - xã hội, qua đó bảo đảm giá trị tham khảo thiết thực cho quá trình hoàn thiện pháp luật Việt Nam.

Thứ tư, thực tiễn thực hiện pháp luật Việt Nam về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại trong phạm vi thời gian nghiên cứu của luận án được phản ánh thông qua các số liệu, báo cáo, thống kê các vụ việc điển hình của Bộ Tư pháp, Hội Luật gia Việt Nam, các trung tâm trọng tài thương mại và Tòa án nhân dân các cấp.

3.2. Phạm vi nghiên cứu

Về nội dung: Nội dung nghiên cứu của luận án giới hạn trong phạm vi các quy định pháp luật điều chỉnh quyền, nghĩa vụ, địa vị pháp lý và cơ chế bảo đảm thực hiện quyền của các bên trong từng giai đoạn của quá trình tố tụng trọng tài. Cụ thể, luận án phân tích ba giai đoạn cơ bản: (i) giai đoạn tiền tố tụng trọng tài, bao gồm việc giao kết và thực hiện thỏa thuận trọng tài; (ii) giai đoạn tố tụng trọng tài, bao gồm quyền và nghĩa vụ của các bên trong quá trình giải quyết tranh chấp; và (iii) giai đoạn sau tố tụng trọng tài, bao gồm việc công nhận, thực hiện hoặc hủy phán quyết trọng tài.

Về không gian: Luận án tập trung nghiên cứu pháp luật Việt Nam về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại.

Về thời gian: Luận án giới hạn phạm vi nghiên cứu thực tiễn thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại tại Việt Nam trong giai đoạn từ năm 2011 đến 2026, tương ứng với thời điểm Luật Trọng tài thương mại năm 2010 có hiệu lực.

4. Phương pháp nghiên cứu

- Phương pháp thống kê và phân tích tài liệu được sử dụng để nghiên cứu, xử lý và đánh giá các nguồn tư liệu sơ cấp và thứ cấp có liên quan đến đề tài.

- Phương pháp tổng hợp được vận dụng nhằm hệ thống hóa và khái quát hóa kết quả thu được từ quá trình phân tích tài liệu.

- Phương pháp so sánh luật được sử dụng để nghiên cứu và phân tích kinh nghiệm của một số quốc gia có hệ thống pháp luật trọng tài phát triển.

- Phương pháp phân tích tình huống điển hình được áp dụng nhằm nghiên cứu, bình luận và đánh giá các vụ việc cụ thể liên quan đến quyền, nghĩa vụ và hành vi pháp lý của các bên trong quá trình giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại.

- Phương pháp dự báo khoa học được vận dụng nhằm xác định xu hướng phát triển của pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại trong bối cảnh hội nhập quốc tế và cải cách tư pháp ở Việt Nam. Thông qua đó, NCS đề xuất các định hướng hoàn thiện pháp luật bảo đảm phù hợp với thực tiễn và yêu cầu hội nhập quốc tế.

5. Ý nghĩa lý luận và thực tiễn của Luận án

5.1. Ý nghĩa lý luận

Kết quả nghiên cứu của luận án góp phần hoàn thiện nhận thức lý luận về cơ sở lý luận điều chỉnh quyền và nghĩa vụ của các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại, đồng thời làm rõ một số hạn chế nhất định và yêu cầu hoàn thiện pháp luật trong lĩnh vực này. Trên cơ sở đó, luận án cung cấp những luận cứ khoa học phục vụ việc xây dựng và hoàn thiện hệ thống pháp luật về các bên trong giải quyết tranh

chấp bằng trọng tài thương mại, bảo đảm phù hợp với yêu cầu phát triển của hoạt động thương mại trong bối cảnh hội nhập quốc tế.

5.2. Ý nghĩa thực tiễn

Luận án là nguồn tài liệu tham khảo có giá trị đối với các cơ quan, tổ chức và chủ thể có liên quan đến hoạt động giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại tại Việt Nam, bao gồm tòa án, trung tâm trọng tài, hòa giải thương mại, trọng tài viên, luật sư, doanh nghiệp và các chủ thể tham gia quan hệ thương mại. Những kết quả nghiên cứu của luận án có thể được vận dụng trong quá trình áp dụng pháp luật, giải quyết tranh chấp và hoàn thiện cơ chế bảo vệ quyền, lợi ích hợp pháp của các bên trong tố tụng trọng tài thương mại ở phạm vi trong nước và trong các quan hệ thương mại quốc tế.

6. Những đóng góp khoa học mới của luận án

Thứ nhất, xây dựng làm rõ cơ sở lý luận về pháp luật điều chỉnh các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại.

Thứ hai, phát triển cách tiếp cận lấy chủ thể và quyền của các bên làm trung tâm trong nghiên cứu pháp luật trọng tài.

Thứ ba, thiết lập khung phân tích pháp luật về các bên theo chu trình giải quyết tranh chấp bằng trọng tài.

Thứ tư, nhận diện có hệ thống các bất cập của pháp luật và vướng mắc thực tiễn liên quan đến các bên trong trọng tài thương mại.

Thứ năm, đề xuất định hướng hoàn thiện pháp luật về các bên trong trọng tài thương mại gắn với thực tiễn và chuẩn mực quốc tế.

7. Bố cục của Luận án

Ngoài Phần mở đầu, Kết luận, Danh mục công trình đã công bố của tác giả liên quan đến luận án, Danh mục tài liệu tham khảo và Phụ lục, nội dung luận án được kết cấu làm 4 chương:

Chương 1. Tổng quan tình hình nghiên cứu và cơ sở lý thuyết nghiên cứu

Chương 2. Những vấn đề lý luận pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại.

Chương 3. Thực trạng pháp luật và thực tiễn thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại tại Việt Nam.

Chương 4. Định hướng, giải pháp hoàn thiện pháp luật và nâng cao hiệu quả thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại.

CHƯƠNG 1

TỔNG QUAN TÌNH HÌNH NGHIÊN CỨU VÀ CƠ SỞ LÝ THUYẾT NGHIÊN CỨU

1.1. Tình hình nghiên cứu liên quan đến đề tài

1.1.1. Các công trình nghiên cứu lý luận pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

- J. F. Poudret S. Besson (2007), *Comparative Law of International Arbitration* [Tạm dịch: Luật so sánh về trọng tài quốc tế]. London: Sweet and Maxwell.

- H. Heilbronn (2008), *A Practical Guide to International Arbitration in London* [Tạm dịch: Hướng dẫn thực tiễn về trọng tài quốc tế tại London]. London: Informa Law.

- Loukas A. Mistelis Stavros L. Brekoulakis (2009), *Arbitrability: International and Comparative Perspectives* [Tạm dịch: Khả năng giải quyết bằng trọng tài: Dưới góc độ quốc tế và luật so sánh]. Alphen aan den Rijn: Kluwer Law International B.V.

- L. Mistelis L. Shore (2010), *Arbitration Rules - National Institutions* [Tạm dịch: Quy tắc trọng tài – Các tổ chức quốc tế]. Alphen aan den Rijn: Kluwer Law International.

- S. Greenberg C. Kee J. Weeramantry (2011), *International Commercial Arbitration: An Asia-Pacific Perspective* [Tạm dịch: Trọng tài thương mại quốc tế: Góc nhìn từ khu vực châu Á - Thái Bình Dương]. Cambridge: Cambridge University Press.

- R. Merkin L. Flannery (2014), *Arbitration Act 1996* [Tạm dịch: Luật Trọng tài năm 1996], London: Informa Law.

- Adv. Deepak Jain, Ms. Sanjolli K Padhy, and Ms. Muskaan Aggarwal (2022), *Multiplicity of Arbitration Proceedings - A Study* [Tạm dịch: Sự đa dạng của các thủ tục trọng tài - Một nghiên cứu], The Indian Journal of Projects, Infrastructure, and Energy Law, Issue 2, Volume 1.

- Minghui Wu (2025), *The Establishment of the Third Party System of Arbitration Under the Background of the Implementation of the Civil Code* [Tạm dịch: Việc thành lập hệ thống bên thứ ba của Trọng tài trong bối cảnh thi hành Bộ luật Dân sự], College of Humanities and Law, South China Agricultural University, Guangzhou, Postcode:510000, DOI:10.2991/978-2-38476-432-7_41, China.

- Seyed Amir. Mirdehghan Ashkezari, Mohammadreza. Fallah, Ghazaleh. Kabirabadi (2026), *Feasibility of Third-Party Intervention in Dispute Resolution through Arbitration under Iranian Law: With Reference to International Instruments and Practices* [Tạm dịch: Tính khả thi của sự can thiệp của bên thứ ba trong giải quyết tranh chấp thông qua Trọng tài theo luật Iran: Tham khảo luật quốc tế Công cụ và phương pháp thực hành], *Interdisciplinary Studies in Society, Law, and Politics* 2026; 5(1): 1-10.

Tại Việt Nam, các công trình nghiên cứu liên quan đến lý luận về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại.

- Nguyễn Đình Thơ (2007), *Hoàn thiện pháp luật về trọng tài thương mại của Việt Nam trong điều kiện hội nhập quốc tế* (Luận án Tiến sĩ Luật học, 2007).

- Đỗ Văn Đại, Trần Hoàng Hải (2011), *Pháp luật Việt Nam về Trọng tài thương mại*.

- Nguyễn Ngọc Lâm (2014), *Giải quyết tranh chấp hợp đồng thương mại quốc tế, nhận dạng tranh chấp, biện pháp ngăn ngừa và phương thức giải quyết*.
 - Phạm Thị Bích Hảo (2017), *Điều kiện giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại bằng trọng tài*.
 - Trần Minh Ngọc (2019), *Pháp luật về trọng tài thương mại*.
 - Ngô Quốc Chiến (2021), *Trọng tài thương mại quốc tế và vấn đề luật áp dụng*.
 - Bùi Văn Thành (2021), *Một số quyền của các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài theo Luật trọng tài Việt Nam* [79].
 - Đỗ Văn Đại (2022), *Phương thức giải quyết tranh chấp bằng trọng tài trong bối cảnh hội nhập kinh tế quốc tế*, Nxb. Hồng Đức, 2022.
 - Châu Huy Quang (2022), *Tài trợ của bên thứ ba trong tố tụng trọng tài và tố tụng Tòa án trong tranh chấp thương mại* [80].
 - Phạm Duy Nghĩa (2024), *Bên thứ ba trong thủ tục trọng tài: một góc nhìn từ thực tiễn thực hiện pháp luật*, Tạp chí nghiên cứu lập pháp số 19(498), tháng 10/2024.
- 1.1.2. Các công trình nghiên cứu thực trạng pháp luật và thực tiễn thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại**
- 1.1.2.1. Nhóm các công trình nghiên cứu về các bên trong giai đoạn tiền tố tụng trọng tài**
- Lawrence W. Newman và Colin Ong (2014), *Interim Measures in International Arbitration* [Tạm dịch: các biện pháp khẩn cấp tạm thời trong trọng tài quốc tế].
 - Nigel Blackaby, Constantine Partasides QC, Alan Redfern và Martin Hunter (2015), *Redfern and Hunter on International Arbitration (Sixth Edition)* [Tạm dịch: Trọng tài quốc tế (ấn bản lần thứ 6)]. Oxford: Oxford University Press.
 - John Choong, Mark Mangan và Nicholas Lingard (2018), *A Guide to the SIAC Arbitration Rules (Second Edition)* [Tạm dịch: Hướng dẫn về quy tắc trọng tài SIAC (ấn bản lần thứ 2)]. Oxford: Oxford University Press.
 - Mimi Zou (2020), “An Empirical Study of Reforming Commercial Arbitration in China”, [Tạm dịch: Nghiên cứu thực nghiệm về cải cách trọng tài thương mại quốc tế tại Trung Quốc]. *Pepperdine Dispute Resolution Law Journal*.
 - Weixia Gu (2024), “China’s Modernization of International Commercial Arbitration and Transnational Legal Order” [Tạm dịch: Sự hiện đại hoá trọng tài thương mại quốc tế của Trung Quốc và trật tự pháp lý xuyên quốc gia]. *UCI Journal of International, Transnational, & Comparative Law*.
 - Walters Robert (2024). *Commercial and Arbitration Law of the Digital Economy: A Comparison of Asian, European and North American Jurisdictions*.
 - Othman Norziah; Abdul Manap Norhoneydayatie (2025). *Online Dispute Resolution (ODR) in E-Commerce: Empowering Sustainability for Societal Well-Being*. *International Journal of Advanced Research*, 13(10), 1623–1627.
 - Ahmad Nizar Mohammad Syamwil; Nur Hafizah Husna; Siti Kholizah; Irgan Mauliandi Damanik; Rahmad Fauzi Hasibuan (2026). *Corporations Before Arbitral Awards: Between Contractual Autonomy and State Intervention*. *Journal Cendikia ISNU SU*, 3(1), 16–23.
 - Phan Thông Anh (2011), “Giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại Ad hoc ở Việt Nam - Thực trạng và giải pháp”, Tạp chí Khoa học pháp lý Việt Nam.
 - Nguyễn Thị Yến (2014), “Thực tiễn áp dụng một số quy định của Luật Trọng tài thương mại tại Việt Nam”, Tạp chí Nghiên cứu Lập pháp.

- Nguyễn Vũ Hoàng (2014), “*Chế định thỏa thuận trọng tài dưới góc độ pháp luật so sánh - thực tiễn các nước và Việt Nam*”, Tạp chí Nghề Luật, Số 1/2014.
 - Vũ Thị Hương (2015), “*Hoàn thiện pháp luật trọng tài thương mại Việt Nam trong việc phân định thẩm quyền của Tòa án và trọng tài thương mại khi các bên có thỏa thuận trọng tài*”, Tạp chí Nghề Luật, Số 1/2015.
 - Tưởng Duy Lượng (2016), *Bình luận Bộ luật Tố tụng dân sự, Luật Trọng tài thương mại và thực tiễn xét xử*, Nhà xuất bản Tư pháp.
 - Phạm Thị Hồng Đào (2017), “*Vai trò của Tòa án đối với hoạt động của Trọng tài thương mại theo Luật Trọng tài thương mại năm 2010 và kiến nghị*”, Tạp chí Nhà nước và Pháp luật.
 - Nguyễn Minh Hằng (2018), “*Thẩm quyền giải quyết tranh chấp hợp đồng khi các bên vừa có thỏa thuận trọng tài, vừa có thỏa thuận Tòa án*”, Tạp chí Pháp luật và thực tiễn, Số 1, tr. 35-40.
 - Đỗ Văn Đại (2018), *Pháp luật trọng tài thương mại Việt Nam, Bản án và bình luận bản án*, tập I-II, Nhà xuất bản Hồng Đức.
 - Dương Văn Hậu (2021), *Những vấn đề lý luận và thực tiễn của trọng tài thương mại Việt Nam*, Nhà xuất bản Chính trị quốc gia Sự thật.
 - Trần Việt Dũng (2021), “*Giải quyết trường hợp vi phạm thỏa thuận tiền tố tụng trọng tài: kinh nghiệm quốc tế và một số đề xuất hoàn thiện pháp luật trọng tài Việt Nam*”, Tạp chí Khoa học pháp lý, Số 1/2021.
 - Trần Việt Dũng và Ngô Quốc Chiến (2023), *Trọng tài thương mại quốc tế - Những vấn đề đương đại và thực tiễn Việt Nam*, Nhà xuất bản Đại học Quốc gia Thành phố Hồ Chí Minh.
- 1.1.2.2. *Nhóm các công trình nghiên cứu về các bên trong giai đoạn tố tụng trọng tài*
- Rusakova E.P. and Chernysheva T.A (2025). *Virtual arbitration and mediation in Rwanda and Republic of South Africa: Challenges, opportunities, and implications for African jurisdictions and international cooperation*. RUDN Journal of Law, vol. 29, no. 3, pp. 733-746
 - Jensen Ole (2025). *The Emerging Body of Regulation on the Use of Artificial Intelligence in International Arbitration: An Overview*. b-Arbitra Belgian Review of Arbitration, 2025, vol. 2025, no. 2, pp. 324-337
 - Walters Robert (2026). *Digital Finance Law: Common and Civil Law*. 1st ed. London: Routledge
 - Nguyễn Thị Dung, Lê Hương Giang (2011), “*Bình luận một số nội dung mới trong Luật Trọng tài thương mại năm 2010*”, Tạp chí Luật học, Số 6, tr. 9-16.
 - Đỗ Văn Đại (2014), “*Ngôn ngữ trong tố tụng trọng tài thương mại ở Việt Nam*”, Tạp chí Khoa học pháp lý, Số 4, tr. 65-73.
 - Phan Thông Anh (2016), *Hủy phán quyết trọng tài*, Luận án Tiến sĩ Luật học, Trường Đại học Luật Thành phố Hồ Chí Minh.
 - Huỳnh Quang Thuận, Hoàng Vũ Cường (2021), “*Thẩm quyền áp dụng biện pháp khẩn cấp tạm thời của Tòa án và trọng tài thương mại - Quy định một số quốc gia trên thế giới và bài học kinh nghiệm cho Việt Nam*”, Tạp chí Tòa án nhân dân, Số 11, tr. 58-64.

- Đặng Thanh Hoa, Diệp Huyền Thảo, Trần Thị Thu Hằng (2022), “*Hậu quả pháp lý khi phán quyết trọng tài thương mại mâu thuẫn với bản án của Tòa án*”, Tạp chí Kiểm sát, Số 9, tr. 20-25.

- Lưu Ngọc Liên (2023), “*Sự cần thiết xây dựng quy định pháp luật về người có quyền lợi, nghĩa vụ liên quan trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại*”, Tạp chí Nghề Luật, Số 10, tr. 36-41, 59.

- Trần Minh Tiến (2024), “*Hoàn thiện pháp luật Việt Nam về trình tự, thủ tục giải quyết yêu cầu hủy phán quyết trọng tài thương mại*”, Tạp chí Nghề Luật, Số 8, tr. 11-18.

- Trần Thị Thanh Thủy (2024), “*Hủy phán quyết trọng tài thương mại - Kinh nghiệm quốc tế và bài học cho Việt Nam*”, Tạp chí Nghề Luật, Số 5, tr. 77-83.

- Đào Xuân Thủy (2024), *Giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại bằng trọng tài thương mại qua môi trường điện tử ở Việt Nam hiện nay*, Luận án Tiến sĩ Luật học, Học viện Khoa học Xã hội.

- Nguyễn Minh Phú (2025), “*Hoàn thiện quy định về cách thức, trình tự gửi thông báo trong Luật Trọng tài thương mại năm 2010*”, Tạp chí Tòa án nhân dân, Số 16, tr. 46-52.

- Đỗ Hữu Chiến (2025), *Giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại theo phương thức trực tuyến ở Việt Nam hiện nay*, Luận án Tiến sĩ Luật học, Học viện Khoa học Xã hội.

1.1.2.3. Nhóm các công trình nghiên cứu về các bên trong giai đoạn thực hiện phán quyết trọng tài

- Christopher Koch (2009), *The Enforcement of Awards Annulled in their Place of Origin: The French and U.S. Experience* [Tạm dịch: Thực hiện phán quyết trọng tài đã bị hủy tại quốc gia ban hành: Kinh nghiệm thực tiễn tại Pháp và Hoa Kỳ], *Journal of International Arbitration*, 26(2), pp.267-292.

- Ihab Abdel Salam Amro (2021), *Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards in Theory and Practice: A Comparative Study in Common and Civil Law Countries* [Tạm dịch: Công nhận và thực hiện phán quyết trọng tài nước ngoài Về lý luận và thực tiễn: Một nghiên cứu so sánh tại các quốc gia theo hệ thống Thông luật và Dân luật]. Springer.2021.

- Trinh, D.T., Duong, K.T.N. và Pham, D.H.P (2025), *Public Policy and Judicial Inconsistency in Vietnam: Challenges in the Annulment of International Commercial Arbitral Awards* [Tạm dịch: Chính sách công và sự thiếu nhất quán trong hoạt động xét xử tại Việt Nam: Những thách thức trong việc hủy phán quyết trọng tài thương mại quốc tế]. *International Journal for the Semiotics of Law*, 38, pp.2341-2362.

- Tran Hoang Tu Linh (2025), *Vietnam's thirty-year journey with the New York Convention: emerging paradigms in international arbitration* [Tạm dịch: Hành trình 30 năm của Việt Nam với Công ước New York: Những mô hình mới nổi trong trọng tài quốc tế], *Arbitration International*.

- Nguyễn Hoàng Thái Hy, Nguyễn Thị Lan Hương (2024), “*Chứng cứ được thu thập bởi hành vi bất hợp pháp trong tố tụng trọng tài - Một số đề xuất nhằm sửa đổi, bổ sung Luật Trọng tài thương mại trong thời kỳ chuyển đổi số*”, Khoa học pháp lý Việt Nam, Số 7, tr. 33-44.

- Phan Nữ Hiền Oanh, Hồ Thị Duyên (2025), “*Thực trạng thực hiện phán quyết trọng tài của CQTHADS*”, Tòa án nhân dân, Số 2, tr. 1-9.

- Vũ Hoàng, *Hủy phán quyết trọng tài thương mại theo pháp luật Việt Nam – thực tiễn áp dụng và giải pháp hoàn thiện* [98],

- Đào Lộc Bình (2025), *Thực hiện pháp luật về trọng tài thương mại ở Việt Nam hiện nay*, Luận án Tiến sĩ Luật học, Học viện Chính trị Quốc gia Hồ Chí Minh.

1.1.3. Các công trình nghiên cứu giải pháp hoàn thiện pháp luật và nâng cao hiệu quả thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

- Dương Quỳnh Hoa (2019), “*Bất cập của Luật Trọng tài thương mại năm 2010 và hướng hoàn thiện*” *Tạp chí Dân chủ và Pháp luật* 1 (2019): tr.49–54.

- Đoàn Trung Kiên (2020), “*Giải pháp hoàn thiện pháp luật về trọng tài thương mại ở Việt Nam*” *Tạp chí Nghề Luật* 6 (2020): tr.3–11, 17.

- Đinh Công Tuấn Doãn Nhật Linh (2021), “*Pháp luật về trọng tài thương mại ở Singapore và một số khuyến nghị cho Việt Nam.*” *Tạp chí Kiểm sát* số 15 (2021): 58–64.

- Nguyễn Xuân Nam (2024), “*Đánh giá Luật Trọng tài thương mại năm 2010 qua thực tiễn thực hiện và một số giải pháp sửa đổi, bổ sung*” *Tạp chí Dân chủ và Pháp luật* số 402 (2024): 41–47, 52.

- Đặng Vũ Huân (2024), “*Đánh giá Luật Trọng tài thương mại năm 2010 qua thực tiễn thực hiện và một số giải pháp sửa đổi, bổ sung*” *Tạp chí Dân chủ và Pháp luật* (2024).

- Trường Đại học Luật Hà Nội Khoa Pháp luật Thương mại quốc tế, *Luật Trọng tài thương mại và quy tắc tố tụng trọng tài tại Việt Nam - Thực trạng và khuyến nghị: kỷ yếu tọa đàm khoa học cấp Khoa* (Hà Nội, 2024).

- Nguyễn Thị Thư (2024), “*Một số vướng mắc từ thực tế áp dụng Luật Trọng tài thương mại và đề xuất hoàn thiện*” *Tạp chí Pháp lý* (tháng 6 năm 2024): tr.15–19.

- Đào Lộc Bình (2024), “*Pháp luật về trọng tài thương mại ở Trung Quốc và Singapore - Một số khuyến nghị cho Việt Nam.*” *Tạp chí Nghề Luật* 10 (2024): tr.86–90.

- Vũ Minh Hiền (2025), “*Giải pháp hoàn thiện pháp luật về trọng tài thương mại ở Việt Nam đáp ứng yêu cầu phát triển đất nước trong kỷ nguyên mới*” *Tạp chí Nghề Luật* 7 (2025): tr.64–69.

- Đặng Vũ Huân (2025), “*Hoàn thiện cơ sở lý luận về trọng tài thương mại trực tuyến trong điều kiện phát triển nền kinh tế số ở Việt Nam*” *Tạp chí Dân chủ và Pháp luật* Số 433 (2025): tr.13–23.

- Nguyễn Thị Minh Hồng (2025), “*Pháp luật trọng tài thương mại ở Vương Quốc Anh - Kinh nghiệm cho Việt Nam*”, *Tạp chí Quản lý nhà nước* 11 (2025): tr.116–120.

1.2. Đánh giá kết quả nghiên cứu của các công trình khoa học liên quan đến đề tài luận án và những vấn đề luận án tiếp tục nghiên cứu

1.2.1. Đánh giá kết quả nghiên cứu của các công trình khoa học liên quan đến đề tài luận án

Thứ nhất, ở giai đoạn tiền tố tụng, các công trình nghiên cứu tập trung làm rõ thỏa thuận trọng tài với tư cách là cơ sở pháp lý quyết định việc phát sinh quyền và nghĩa vụ của các bên trong lựa chọn trọng tài làm phương thức giải quyết tranh chấp.

Thứ hai, ở giai đoạn tố tụng trọng tài, các công trình khoa học đã đạt được nhiều kết quả quan trọng trong việc làm rõ địa vị pháp lý, quyền và nghĩa vụ của các bên trong quá trình giải quyết tranh chấp và mối quan hệ giữa các bên với hội đồng trọng tài.

Thứ ba, ở giai đoạn thực hiện phán quyết trọng tài thương mại, các công trình nghiên cứu tập trung phân tích vai trò, quyền và nghĩa vụ của các bên trong việc thực hiện phán quyết trọng tài và cơ chế hỗ trợ của tòa án.

1.2.2. Những vấn đề còn bỏ ngỏ

Thứ nhất, về lý luận chung đối với các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại và pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

Thứ hai, về thực trạng pháp luật điều chỉnh các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

Thứ ba, về hoàn thiện pháp luật Việt Nam đối với các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

1.2.3. Những kết quả trong nghiên cứu mà luận án sẽ kế thừa và tiếp tục phát triển

Thứ nhất, nghiên cứu những vấn đề lý luận về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại và pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại.

Thứ hai, nghiên cứu và đánh giá thực trạng pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại ở Việt Nam và thực tiễn thực hiện.

Thứ ba, nghiên cứu các định hướng và giải pháp hoàn thiện pháp luật.

1.3. Cơ sở lý thuyết nghiên cứu và hướng tiếp cận

1.3.1. Lý thuyết nghiên cứu

1.3.1.1. Lý thuyết về quyền tự do thỏa thuận của các bên (party autonomy)

1.3.1.2. Lý thuyết cân bằng giữa quyền tự do thỏa thuận và bảo đảm công bằng hiệu quả tố tụng

1.3.1.3. Lý thuyết “phi địa phương hoá” (Delocalization Theory)

1.3.1.4. Lý thuyết về tính độc lập của thỏa thuận trọng tài (Doctrine of Separability)

1.3.1.5. Lý thuyết về nguyên tắc xét xử một lần (res judicata)

1.3.1.6. Lý thuyết về “nhóm công ty”

1.3.2. Câu hỏi nghiên cứu, giả thuyết nghiên cứu

Câu hỏi thứ nhất: Các đặc điểm về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại so với các bên trong tố tụng tòa án đặt ra các yêu cầu như thế nào trong việc xây dựng và hoàn thiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài?

Câu hỏi thứ hai: Pháp luật Việt Nam hiện hành quy định như thế nào về quyền, nghĩa vụ và địa vị pháp lý của các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại và những vấn đề pháp lý phát sinh trong quá trình áp dụng các quy định đó là gì?

Câu hỏi thứ ba: Thực trạng pháp luật Việt Nam về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại hiện nay đã phản ánh đầy đủ những yêu cầu của thực tiễn hay chưa và trong quá trình áp dụng pháp luật, những thành công, hạn chế và bất cập nào đang tồn tại?

Câu hỏi thứ tư: Để hoàn thiện và phát triển pháp luật Việt Nam về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại trong giai đoạn tới, cần sửa đổi, bổ sung và hoàn thiện những nội dung nào để bảo đảm tính đồng bộ, hiệu quả và phù hợp với yêu cầu hội nhập quốc tế?

1.3.3. Phương pháp tiếp cận

- *Phương pháp tiếp cận liên ngành kinh tế học pháp luật*
- *Phương pháp tiếp cận hệ thống*
- *Phương pháp tiếp cận so sánh*
- *Phương pháp tiếp cận dựa trên địa vị pháp lý của chủ thể*
- *Phương pháp tiếp cận dựa trên chu trình giải quyết tranh chấp*

Kết luận Chương 1

Tổng quan tình hình nghiên cứu về pháp luật trọng tài thương mại cho thấy đã có một số công trình khoa học trong và ngoài nước tiếp cận vấn đề này dưới các góc độ lý luận, pháp lý và thực tiễn. Các công trình đó góp phần hình thành hệ thống tri thức khoa học về trọng tài thương mại nói chung và pháp luật trọng tài thương mại Việt Nam nói riêng, qua đó cung cấp nguồn tư liệu tham khảo có giá trị cho quá trình nghiên cứu của luận án. Tuy nhiên, kết quả khảo cứu cũng nhìn nhận, mặc dù lĩnh vực pháp luật trọng tài thương mại đã được đề cập khá phong phú, tuy nhiên nội dung về pháp luật điều chỉnh các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại và việc thực hiện pháp luật trong lĩnh vực này tại Việt Nam vẫn chưa được nghiên cứu đầy đủ và chuyên sâu.

Phần lớn các công trình hiện có mới dừng ở mức phân tích quy định pháp luật hoặc phản ánh một số khía cạnh thực tiễn áp dụng, trong khi các nghiên cứu mang tính hệ thống, toàn diện về thực tiễn thực hiện pháp luật đối với các bên trong quá trình giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại còn hạn chế, chủ yếu thể hiện qua các bài báo khoa học riêng lẻ, chưa hình thành những công trình độc lập ở tầm luận án hoặc đề tài cấp quốc gia.

Kế thừa những kết quả nghiên cứu trong và ngoài nước liên quan trực tiếp đến pháp luật điều chỉnh các bên trong trọng tài thương mại, luận án sẽ tiếp tục phát triển, bổ sung và củng cố cơ sở dữ liệu, đồng thời phân tích các vấn đề lý luận và thực tiễn để bảo đảm tính nhất quán và toàn diện trong lập luận khoa học. Trên cơ sở đó, luận án hướng tới việc xây dựng cơ sở lý luận hoàn chỉnh về thực hiện pháp luật đối với các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại ở Việt Nam; đồng thời cập nhật, hệ thống hóa và hoàn thiện nội dung phân tích thực trạng pháp luật hiện hành, qua đó phản ánh khách quan, đầy đủ tình hình áp dụng trong thực tế.

Kết quả nghiên cứu dự kiến sẽ là cơ sở khoa học cho việc kiến tạo hệ thống quan điểm và đề xuất giải pháp hoàn thiện pháp luật điều chỉnh các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại phù hợp với định hướng phát triển của pháp luật thương mại Việt Nam trong giai đoạn tới.

CHƯƠNG 2

NHỮNG VẤN ĐỀ LÝ LUẬN PHÁP LUẬT VỀ CÁC BÊN TRONG GIẢI QUYẾT TRANH CHẤP BẰNG TRỌNG TÀI THƯƠNG MẠI

2.1. Lý luận về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

2.1.1. Khái niệm về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

Các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại là những chủ thể tham gia vào quá trình giải quyết tranh chấp bằng trọng tài với tư cách là người/bên có quyền, nghĩa vụ hoặc lợi ích liên quan trực tiếp đến việc giải quyết tranh chấp và chịu sự ràng buộc bởi phán quyết trọng tài.

2.1.2. Đặc điểm về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

Thứ nhất, tính linh hoạt và đa dạng về chủ thể

Thứ hai, các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại mang tính chịu ràng buộc bởi phán quyết trọng tài.

Thứ ba, các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại giữ vai trò “then chốt” và chi phối tổ tụng trọng tài.

Thứ tư, các bên trong trọng tài thương mại bình đẳng về quyền và nghĩa vụ tố tụng.

2.1.3. Địa vị pháp lý của các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

i) Về tư cách pháp lý của các bên.

Một là, điều kiện để trở thành các bên trong tố tụng trọng tài.

Hai là, phạm vi chủ thể của các bên trong tố tụng trọng tài.

Ba là, mối liên hệ giữa tư cách các bên và thỏa thuận trọng tài.

ii) Địa vị pháp lý của các bên.

Một là, quyền tố tụng của các bên trong trọng tài thương mại.

Hai là, nghĩa vụ của các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại.

Ba là, trách nhiệm pháp lý của các bên trong tố tụng trọng tài

iii) Cơ chế đảm bảo quyền và nghĩa vụ.

2.2. Lý luận pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

2.2.1. Khái niệm pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

Pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại là tổng thể các quy phạm pháp luật do Nhà nước ban hành và bảo đảm thực hiện, điều chỉnh các quyền và nghĩa vụ của các chủ thể tham gia tố tụng trọng tài thương mại, nhằm bảo vệ quyền và lợi ích hợp pháp của các bên, bảo đảm công bằng tố tụng, duy trì trật tự pháp lý trong hoạt động giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại và bảo đảm hiệu lực thực hiện của phán quyết trọng tài.

2.2.2. Đặc điểm pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

Thứ nhất, pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại mang tính thoả thuận cao.

Thứ hai, pháp luật xác lập địa vị pháp lý của các bên trên cơ sở tư cách tổ tụng đặc thù.

Thứ ba, pháp luật vừa trao quyền rộng rãi cho các bên, vừa đặt ra nghĩa vụ tổ tụng mang tính bắt buộc.

Thứ tư, pháp luật về các bên gắn với cơ chế hỗ trợ và giám sát có giới hạn bởi toà án.

Thứ năm, pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài chịu ảnh hưởng mạnh mẽ của chuẩn mực và thông lệ quốc tế.

2.2.3. Nguyên tắc điều chỉnh của pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

Thứ nhất, nguyên tắc tôn trọng quyền tự do thỏa thuận của các bên là nguyên tắc trung tâm, chi phối toàn bộ quá trình hình thành và thực hiện các quyền, nghĩa vụ trong trọng tài thương mại.

Thứ hai, nguyên tắc bình đẳng về quyền và nghĩa vụ giữa các bên trong tổ tụng trọng tài, nguyên tắc cơ bản nhằm đảm bảo công bằng tổ tụng (due process) trong quá trình giải quyết tranh chấp.

Thứ ba, nguyên tắc bảo đảm tính công khai, minh bạch và liêm chính trong tổ tụng trọng tài đóng vai trò thiết yếu trong việc củng cố niềm tin của các bên vào cơ chế tài phán tư nhân.

Thứ tư, nguyên tắc thiện chí và hợp tác giữa các bên trong quá trình giải quyết tranh chấp bằng trọng tài là nền tảng để bảo đảm hiệu quả thực tế của cơ chế trọng tài.

2.2.4. Nội dung pháp luật điều chỉnh về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

2.2.4.1. Nhóm quy định pháp luật điều chỉnh về các bên trong giai đoạn tiền tố tụng trọng tài

Một là, việc xác lập tư cách các bên trong trọng tài được thực hiện thông qua thỏa thuận trọng tài. Trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài, một chủ thể chỉ trở thành “bên” khi và chỉ khi họ bị ràng buộc bởi một thỏa thuận trọng tài có hiệu lực.

Thứ hai, pháp luật trong giai đoạn tiền tố tụng đặc biệt đề cao quyền tự định đoạt của các bên trong việc lựa chọn trọng tài là phương thức giải quyết tranh chấp.

Thứ ba, bên cạnh với việc ghi nhận quyền tự do thỏa thuận, pháp luật cũng đặt ra nghĩa vụ thiện chí và trung thực đối với các bên trong việc xác lập và thực hiện thỏa thuận trọng tài. Nghĩa vụ này thể hiện ở việc các bên phải hành xử trung thực, không lạm dụng quyền tự do thỏa thuận để trốn tránh nghĩa vụ pháp lý hoặc gây bất lợi không chính đáng cho bên kia.

2.2.4.2. Nhóm quy định pháp luật điều chỉnh về các bên trong quá trình tố tụng trọng tài

Nhóm quy định pháp luật điều chỉnh về các bên trong quá trình tố tụng trọng tài điều chỉnh: (i) quyền và nghĩa vụ tố tụng của các bên; (ii) mối quan hệ giữa các bên với hội đồng trọng tài; và (iii) cơ chế bảo đảm nguyên tắc bình đẳng và tranh tụng. Ba yếu tố này có mối liên hệ chặt chẽ, cùng tạo nên cơ chế vận hành của tố tụng trọng tài.

2.2.4.3. Nhóm quy định pháp luật điều chỉnh về các bên trong giai đoạn thực hiện phán quyết trọng tài

Giai đoạn thi hành phán quyết trọng tài, pháp luật điều chỉnh: Nghĩa vụ thi hành phán quyết; Quyền yêu cầu huỷ phán quyết trọng tài; Cơ chế bảo đảm thực hiện quyền của các bên.

2.2.5. Vai trò của pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

Thứ nhất, pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại có vai trò ghi nhận và bảo đảm quyền tự định đoạt của các bên tranh chấp.

Thứ hai, pháp luật về các bên đóng vai trò bảo đảm nguyên tắc bình đẳng và công bằng tổ tụng trong quá trình giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại.

Thứ ba, pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại có vai trò điều chỉnh và cân bằng lợi ích giữa các bên trong giai đoạn thực hiện phán quyết trọng tài.

Thứ tư, pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại còn thể hiện mối liên hệ giữa cơ chế trọng tài và hệ thống tư pháp nhà nước.

2.3. Các yếu tố tác động đến pháp luật và thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

2.3.1. Yếu tố tác động đến pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

2.3.1.1. Yếu tố kinh tế thị trường

2.3.1.2. Yếu tố chính trị- pháp lý

2.3.1.3. Yếu tố chuẩn mực pháp lý và hội nhập pháp luật

2.3.2. Yếu tố tác động đến thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

2.3.2.1. Sự hoàn thiện của hệ thống pháp luật

2.3.2.2. Yếu tố truyền thống văn hoá, tập quán kinh doanh

2.3.2.3. Yếu tố nhận thức của các bên

2.4.2.4. Yếu tố công nghệ

Kết luận Chương 2

Cơ sở lý luận về pháp luật điều chỉnh các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại khẳng định, quan hệ pháp luật giữa các bên trong quá trình trọng tài mang những đặc điểm riêng, khác biệt so với các hình thức giải quyết tranh chấp khác. Pháp luật về các bên trong trọng tài thương mại đã hình thành một hệ thống pháp luật có tính độc lập tương đối, điều chỉnh mối quan hệ pháp luật phát sinh giữa các chủ thể tham gia tổ tụng trọng tài. Hệ thống này vừa kế thừa các nguyên tắc cơ bản của tổ tụng trọng tài, vừa đảm bảo các quyền, nghĩa vụ và cơ chế cần thiết cho các bên trong quá trình giải quyết tranh chấp.

Pháp luật điều chỉnh các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại chịu sự chi phối của nhiều yếu tố khách quan như cơ sở lý luận quốc gia, môi trường văn hóa - kinh tế - xã hội, trình độ hội nhập quốc tế và xu hướng toàn cầu hóa trong thương mại. Các yếu tố này ảnh hưởng trực tiếp đến việc hình thành, vận hành và hiệu quả thực hiện của cơ sở lý luận trọng tài. Để bảo đảm hiệu quả điều chỉnh, cần có sự đồng bộ pháp luật, năng lực của đội ngũ trọng tài viên và mức độ hỗ trợ của cơ quan nhà nước, tổ chức nghề nghiệp và hiệp hội thương mại.

Cơ sở pháp lý giữ vai trò then chốt trong việc bảo đảm sự công bằng, minh bạch và hiệu quả của quá trình giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại. Nội dung của pháp luật điều chỉnh các bên trong quá trình này bao gồm những quy định về thẩm quyền trọng tài, địa vị pháp lý và quyền hạn của các bên, trình tự và thủ tục trọng tài, nguyên

tắc bảo mật, cơ chế xác thực và trao đổi thông tin, giá trị pháp lý của chứng cứ và các quy định về công nhận và thực hiện phán quyết trọng tài.

CHƯƠNG 3

THỰC TRẠNG PHÁP LUẬT VỀ CÁC BÊN TRONG GIẢI QUYẾT TRANH CHẤP BẰNG TRỌNG TÀI THƯƠNG MẠI VÀ THỰC TIỄN THỰC HIỆN PHÁP LUẬT TẠI VIỆT NAM

3.1. Thực trạng và thực tiễn thực hiện pháp luật về các bên trong giai đoạn tiền tố tụng trọng tài

3.1.1. Thực trạng pháp luật về các bên trong giai đoạn tiền tố tụng trọng tài

3.1.1.1. Quy định pháp luật về quyền của các bên trong lựa chọn hình thức trọng tài

3.1.1.2. Quy định pháp luật về quyền của các bên trong lựa chọn ngôn ngữ tố tụng trọng tài

3.1.1.3. Quy định pháp luật về quyền của các bên trong việc lựa chọn địa điểm giải quyết tranh chấp trong tố tụng trọng tài

3.1.1.4. Quy định pháp luật về quyền của các bên trong việc lựa chọn luật áp dụng trong tố tụng trọng tài

3.1.1.5. Quyền của các bên trong việc thỏa thuận số lượng trọng tài

3.1.2. Thực tiễn thực hiện pháp luật về các bên trong giai đoạn tiền tố tụng trọng tài

3.1.2.1. Về thẩm quyền của trọng tài

3.1.2.2. Về xác định ngôn ngữ trong thủ tục trọng tài khi thỏa thuận của các bên

3.1.2.3. Về thay đổi địa điểm giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại trong trường hợp các bên đã có thỏa thuận lựa chọn bằng văn bản

3.2. Thực trạng pháp luật và thực tiễn thực hiện pháp luật về các bên trong giai đoạn tố tụng trọng tài

3.2.1. Thực trạng pháp luật về các bên trong giai đoạn tố tụng trọng tài

3.2.1.1. Quy định pháp luật về quyền khởi kiện, phản tố và quyền phản đối

(i) Về quyền khởi kiện:

Thứ nhất, đối với tranh chấp có yếu tố nước ngoài, khoản 2 Điều 14 Luật Trọng tài thương mại năm 2010 trao cho các bên quyền thỏa thuận lựa chọn pháp luật áp dụng để điều chỉnh nội dung của tranh chấp, tuy nhiên không quy định rõ ràng pháp luật nào sẽ điều chỉnh thời hiệu khởi kiện trọng tài.

Thứ hai, pháp luật Việt Nam hiện hành chưa quy định cụ thể hậu quả pháp lý của việc khởi kiện quá thời hiệu trọng tài.

(ii) Về quyền phản tố của bị đơn:

Thứ nhất, pháp luật Việt Nam chưa quy định rõ liệu việc “mất quyền phản đối” có thể được các bên thỏa thuận trước trong hợp đồng hay không. Vấn đề này có ý nghĩa quan trọng vì nó liên quan trực tiếp đến phạm vi thực hiện nguyên tắc tự do thỏa thuận và nguyên tắc bảo đảm công bằng tố tụng.

Thứ hai, Luật Trọng tài thương mại năm 2010 và các văn bản hướng dẫn chưa xác định rõ khái niệm “thời hạn thích hợp” để phản đối.

3.2.1.2. Quy định pháp luật về quyền tham gia phiên họp và trình bày quan điểm

Mặc dù, Luật Trọng tài thương mại năm 2010 đã ghi nhận quyền tham gia phiên họp và trình bày quan điểm là nguyên tắc cơ bản của tổ tụng trọng tài, tuy nhiên các quy định hiện hành vẫn bộc lộ một số hạn chế nhất định cụ thể như sau:

Thứ nhất, Luật hiện hành chưa quy định rõ về thời gian họp lý để chuẩn bị trình bày quan điểm, ngôn ngữ tổ tụng, hay phương tiện kỹ thuật phục vụ việc tham gia phiên họp, đặc biệt trong các vụ tranh chấp có yếu tố nước ngoài hoặc có sự chênh lệch về điều kiện giữa các bên.

Thứ hai, pháp luật Việt Nam chưa thiết lập cụ thể trong trường hợp quyền tham gia phiên họp hoặc quyền trình bày quan điểm của các bên bị hạn chế hoặc vi phạm.

Thứ ba, pháp luật Việt Nam chưa điều chỉnh đầy đủ quyền tham gia và trình bày quan điểm trong tổ tụng trọng tài trực tuyến, mặc dù đây là xu hướng tất yếu của hoạt động giải quyết tranh chấp hiện nay.

3.2.1.3. Quy định pháp luật về quyền yêu cầu áp dụng, thay đổi, hủy bỏ biện pháp khẩn cấp tạm thời

Thứ nhất, Luật Trọng tài thương mại năm 2010 chưa đưa ra định nghĩa rõ ràng về “biện pháp khẩn cấp tạm thời”.

Thứ hai, Luật Trọng tài thương mại năm 2010 và Bộ luật Tổ tụng dân sự năm 2015 có sự khác biệt nhất định về điều kiện yêu cầu và thẩm quyền áp dụng biện pháp khẩn cấp tạm thời.

Thứ ba, quy định tại khoản 3 Điều 49 và khoản 5 Điều 53 Luật Trọng tài thương mại năm 2010 về thẩm quyền áp dụng biện pháp khẩn cấp tạm thời giữa Tòa án và Hội đồng trọng tài còn một số vướng mắc nhất định.

3.2.1.4. Quy định pháp luật về quyền và nghĩa vụ trong việc thu thập, cung cấp và đệ trình chứng cứ, tài liệu

Mặc dù Luật Trọng tài thương mại năm 2010 đã thiết lập pháp luật cơ bản về quyền và nghĩa vụ của các bên trong việc thu thập, cung cấp và đệ trình chứng cứ, tuy nhiên các quy định hiện hành vẫn còn tồn tại một số hạn chế nhất định, cụ thể như sau:

Thứ nhất, Luật Trọng tài thương mại năm 2010 chưa đưa ra quy định cụ thể về tiêu chí và quy tắc đánh giá chứng cứ, đặc biệt là đối với tài liệu điện tử, một loại chứng cứ ngày càng phổ biến trong giao dịch thương mại hiện đại.

Thứ hai, cơ chế buộc cung cấp chứng cứ từ bên thứ ba hoặc từ bên tranh chấp còn thiếu hiệu lực do trọng tài không có thẩm quyền cưỡng chế, trong khi quy trình yêu cầu Tòa án hỗ trợ lại chưa được quy định cụ thể trong Nghị định số 63/2011/NĐ-CP và Nghị định số 124/2018/NĐ-CP.

Thứ ba, pháp luật Việt Nam chưa có quy định cụ thể về thời hạn và trình tự nộp chứng cứ, gây ra nguy cơ kéo dài tổ tụng hoặc ảnh hưởng đến quyền chứng minh của các bên.

Thứ tư, pháp luật Việt Nam chưa ghi nhận quyền của các bên trong việc trực tiếp chỉ định hoặc sử dụng chuyên gia độc lập, khiến việc thu thập và đánh giá chứng cứ chuyên môn phụ thuộc hoàn toàn vào quyết định của Hội đồng trọng tài.

3.2.1.5. Quy định pháp luật về nghĩa vụ nộp chi phí trọng tài

Thứ nhất, pháp luật Việt Nam hiện chưa quy định cụ thể về các tiêu chí cụ thể xác định “phí” trọng tài.

Thứ hai, cơ chế thù lao trọng tài viên hiện hành tiềm ẩn nguy cơ xung đột lợi ích. Theo quy định tại Điều 34 Luật Trọng tài thương mại năm 2010, thù lao của trọng tài viên được trích trực tiếp từ phí trọng tài do các bên nộp.

Thứ ba, pháp luật Việt Nam chưa có quy định về việc hoàn trả chi phí trọng tài trong trường hợp trọng tài viên vi phạm đạo đức nghề nghiệp hoặc có hành vi gian lận.

3.2.2. Thực tiễn thực hiện pháp luật về các bên trong giai đoạn tố tụng trọng tài

3.2.2.1. Về áp dụng thời hiệu khởi kiện tranh chấp tại trọng tài thương mại

3.2.2.2. Về mất quyền phản đối khi không khiếu nại quyết định của Hội đồng trọng tài về giải quyết vấn đề thẩm quyền

3.2.2.3. Về yêu cầu áp dụng biện pháp khẩn cấp tạm thời trong tố tụng trọng tài

3.2.2.4. Về cung cấp tài liệu, chứng cứ trong trường hợp một bên không tham gia phiên họp trọng tài

3.3. Thực trạng pháp luật và thực tiễn thực hiện pháp luật về các bên trong giai đoạn thực hiện phán quyết trọng tài

3.3.1. Thực trạng pháp luật về các bên trong giai đoạn thực hiện phán quyết trọng tài

3.3.1.1. Quy định pháp luật về yêu cầu Tòa án hủy phán quyết trọng tài

Thứ nhất, Điều 68 Luật Trọng tài thương mại năm 2010 chưa quy định cụ thể về khả năng các bên được quyền thỏa thuận loại trừ hoặc hạn chế quyền yêu cầu Tòa án hủy phán quyết trọng tài.

Thứ hai, pháp luật Việt Nam chưa làm rõ tiêu chí pháp lý để xác định “phán quyết trái với các nguyên tắc cơ bản của pháp luật Việt Nam”, mặc dù đây là căn cứ trọng yếu để Tòa án nghiên cứu hủy phán quyết trọng tài.

3.3.1.2. Quy định pháp luật về yêu cầu cưỡng chế thi hành phán quyết trọng tài

3.3.2. Thực tiễn thực hiện pháp luật về các bên trong giai đoạn thực hiện phán quyết trọng tài

3.3.2.1. Về hủy phán quyết trọng tài

Thực tiễn áp dụng pháp luật cho thấy, các căn cứ hủy phán quyết trọng tài liên quan đến tư cách chủ thể, năng lực hành vi và thẩm quyền đại diện của các bên có ảnh hưởng đặc biệt lớn đến quyền và nghĩa vụ của các bên trong giai đoạn thực hiện. Nhiều trường hợp Tòa án đã hủy hoặc từ chối công nhận phán quyết trọng tài với lý do người khởi kiện hoặc người tham gia tố tụng trọng tài không có thẩm quyền đại diện hợp pháp, hoặc giấy ủy quyền không hợp lệ. Trường hợp này, mặc dù tranh chấp đã được Hội đồng

trọng tài giải quyết xong về nội dung, nhưng quyền được thực hiện phán quyết của bên thắng kiện không được bảo đảm do quyền khởi kiện và tham gia tố tụng trọng tài ngay từ đầu chưa được xác lập hợp pháp.

3.3.2.2. Về thi hành phán quyết trong tài

Thực tiễn, quyền được thực hiện phán quyết bị đình trệ do thủ tục yêu cầu hủy phán quyết trọng tài. Trong thời gian Tòa án thụ lý và nghiên cứu yêu cầu hủy, việc thực hiện phán quyết thường bị kéo dài, làm gia tăng chi phí, rủi ro làm suy giảm lợi ích kinh tế mà bên thắng kiện đáng lẽ được hưởng.

3.4. Vướng mắc và yêu cầu đặt ra đối với pháp luật và thực tiễn thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

3.4.1. Những bất cập của pháp luật và vướng mắc trong thực tiễn thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

3.4.1.1. Bất cập của pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

Thứ nhất, cách tiếp cận về khái niệm và phạm vi “các bên” trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại chưa toàn diện và hệ thống

Thứ hai, quy định về tư cách tố tụng, quyền tham gia và bảo đảm quyền tranh tụng của các bên trong trọng tài thương mại.

Thứ ba, khung pháp lý đối với bên thứ ba và tranh chấp đa bên trong trọng tài thương mại.

Thứ tư, mối liên hệ giữa các bên trong tố tụng trọng tài và cơ chế hỗ trợ, kiểm soát của tòa án.

Thứ năm, quy định về bảo đảm thực hiện quyền của các bên trong tố tụng trọng tài thương mại.

3.4.1.2. Vướng mắc, bất cập trong thực tiễn thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại.

Thứ nhất, về xác định tư cách và địa vị pháp lý của các bên trong tố tụng trọng tài.

Thứ hai, về thẩm quyền hỗ trợ tư pháp của tòa án Việt Nam đối với trọng tài thương mại

Thứ ba, về thi hành phán quyết trọng tài.

3.4.2. Những vấn đề đặt ra đối với pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại trong bối cảnh chuyển đổi số

Thứ nhất, các bên tranh chấp ngày càng có điều kiện thuận lợi để thực hiện quyền tự định đoạt thông qua các nền tảng trọng tài trực tuyến, tuy nhiên cơ sở pháp lý điều chỉnh quyền lựa chọn phương thức và nền tảng giải quyết tranh chấp trực tuyến vẫn chưa đầy đủ.

Thứ hai, quyền và nghĩa vụ tố tụng của các bên trong môi trường số đã từng bước được bảo đảm thông qua các quy trình trọng tài trực tuyến,

Thứ ba, việc tham gia tố tụng của các bên trong trọng tài trực tuyến ngày càng được mở rộng, tuy nhiên vẫn tồn tại những hạn chế liên quan đến năng lực công nghệ và khả năng tiếp cận môi trường số.

Thứ tư, giá trị pháp lý và giá trị chứng minh của thông điệp dữ liệu do các bên cung cấp trong quá trình trọng tài trực tuyến vẫn còn phát sinh một số vướng mắc, bất cập.

Thứ năm, quyền của các bên đối với dữ liệu cá nhân, bí mật kinh doanh và thông tin mật trong quá trình trọng tài trực tuyến đang đặt ra yêu cầu hoàn thiện pháp luật.

Thứ sáu, việc công nhận và thi hành phán quyết trọng tài điện tử vẫn có thể ảnh hưởng đến quyền lợi của các bên tranh chấp.

Thứ bảy, số lượng vụ việc trọng tài trực tuyến và số lượng trung tâm trọng tài triển khai nền tảng số vẫn còn hạn chế, ảnh hưởng đến khả năng lựa chọn của các bên tranh chấp.

Kết luận Chương 3

Chương 3, luận án đã phân tích và đánh giá thực trạng pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại ở Việt Nam, đồng thời nghiên cứu các yếu tố tác động đến việc thực hiện pháp luật trong lĩnh vực này. Nội dung nghiên cứu bao quát các khía cạnh pháp lý chủ yếu liên quan đến việc thành lập và tổ chức hoạt động của các trung tâm trọng tài thương mại; quy trình tố tụng trọng tài và cơ chế điều chỉnh mối quan hệ pháp luật giữa các bên trong quá trình giải quyết tranh chấp; sự hỗ trợ của Tòa án đối với hoạt động trọng tài; việc công nhận và thực hiện phán quyết trọng tài thương mại.

Qua phân tích thực tiễn áp dụng pháp luật cho thấy, hệ thống pháp luật Việt Nam về trọng tài thương mại đã có những bước tiến quan trọng, từng bước tiệm cận với chuẩn mực pháp lý quốc tế. Các quy định hiện hành đã tạo cơ sở pháp lý tương đối toàn diện cho hoạt động của các bên trong quá trình giải quyết tranh chấp bằng trọng tài, bảo đảm các nguyên tắc cơ bản như tự do thỏa thuận, bình đẳng, độc lập và bảo mật. Sự phát triển này chịu ảnh hưởng mạnh mẽ của quá trình hội nhập kinh tế quốc tế, cách mạng công nghiệp lần thứ tư và yêu cầu đổi mới quản trị nhà nước trong lĩnh vực pháp luật thương mại.

Tuy nhiên, bên cạnh những thành tựu đạt được, pháp luật và thực tiễn thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại vẫn tồn tại nhiều hạn chế. Năng lực chuyên môn và tính chuyên nghiệp của đội ngũ trọng tài viên chưa đồng đều; sự hỗ trợ từ cơ quan nhà nước, đặc biệt là Tòa án, còn thiếu đồng bộ và chưa thực sự hiệu quả; tỷ lệ doanh nghiệp lựa chọn trọng tài thương mại làm phương thức giải quyết tranh chấp vẫn thấp so với tiềm năng. Một số quy định pháp luật còn thiếu rõ ràng, đặc biệt trong việc xác định căn cứ hủy phán quyết trọng tài và cơ chế thực hiện phán quyết, dẫn đến tình trạng áp dụng khác biệt nhất định giữa các cơ quan tiến hành tố tụng.

CHƯƠNG 4

ĐỊNH HƯỚNG, GIẢI PHÁP HOÀN THIỆN PHÁP LUẬT VÀ NÂNG CAO HIỆU QUẢ THỰC HIỆN PHÁP LUẬT VỀ CÁC BÊN TRONG GIẢI QUYẾT TRANH CHẤP BẰNG TRỌNG TÀI THƯƠNG MẠI

4.1. Định hướng hoàn thiện pháp luật và nâng cao hiệu quả thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

4.1.1. Hoàn thiện pháp luật về pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại phù hợp với chủ trương, đường lối và chính sách của Đảng và Nhà nước

4.1.2. Hoàn thiện pháp luật về pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại đảm bảo tính tự do thoả thuận gắn với giới hạn bảo vệ lợi ích công

4.1.3. Hoàn thiện pháp luật về pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại bảo đảm bình đẳng thực chất và quyền tranh tụng hiệu quả của các bên

4.1.4. Hoàn thiện pháp luật về pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại cần mở rộng làm rõ cơ chế tham gia của các chủ thể liên quan

4.1.5. Hoàn thiện pháp luật về pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại cần tăng cường tính tương thích với chuẩn mực và thông lệ quốc tế

4.1.6. Hoàn thiện pháp luật về pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại cần đảm bảo hiệu quả và khả thi trong thực tiễn áp dụng

4.2. Giải pháp hoàn thiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

4.2.1. Giải pháp chung từ yêu cầu đặt ra với pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại.

Thứ nhất, cần hoàn thiện quy định pháp luật về khái niệm và phạm vi “các bên” trong tố tụng trọng tài theo hướng thống nhất và có tính hệ thống.

Thứ hai, cần thiết kế lại các quy định pháp luật theo chu trình tố tụng trọng tài nhằm bảo đảm tính liên thông và logic nội tại của hệ thống pháp luật.

Thứ ba, cần bổ sung khung pháp lý đầy đủ đối với bên thứ ba và tranh chấp đa bên, đa hợp đồng trong tố tụng trọng tài.

Thứ tư, cần cụ thể hóa cơ chế bảo đảm quyền tranh tụng và nguyên tắc bình đẳng của các bên trong tố tụng trọng tài.

Thứ năm, cần hoàn thiện khung pháp lý nhằm bảo đảm thực hiện quyền của các bên trong thực tế.

Thứ sáu, cần làm rõ cơ chế phối hợp giữa trọng tài và tòa án theo hướng xác định ranh giới rõ ràng giữa chức năng hỗ trợ và kiểm soát của tòa án đối với hoạt động trọng tài.

4.2.2. Giải pháp hoàn thiện quy định pháp luật về các bên trong giai đoạn tiền tố tụng trọng tài

4.2.2.1. Hoàn thiện quy định pháp luật về lựa chọn hình thức trọng tài

Thứ nhất, bổ sung và quy định cụ thể trong Luật Trọng tài thương mại về điều khoản trọng tài hỗn hợp (hybrid arbitration agreements).

Thứ hai, hoàn thiện quy định về hậu quả pháp lý của việc xác định sai hình thức trọng tài trong thỏa thuận trọng tài.

4.2.2.2. Hoàn thiện quy định pháp luật về lựa chọn ngôn ngữ trong tổ tụng trọng tài

Thứ nhất, quy định cụ thể về thời điểm các bên được quyền thỏa thuận ngôn ngữ sử dụng trong tổ tụng trọng tài.

Thứ hai, quy định chi tiết hơn về nghĩa vụ dịch thuật, chi phí phiên dịch và giá trị pháp lý của bản dịch trong tổ tụng trọng tài.

4.2.2.3. Hoàn thiện quy định pháp luật về lựa chọn địa điểm trong tổ tụng trọng tài

Thứ nhất, quy định cụ thể hơn về tiêu chí pháp lý để Hội đồng trọng tài xác định “hoàn cảnh vụ tranh chấp” và “sự thuận tiện cho các bên” khi lựa chọn địa điểm trọng tài trong trường hợp các bên không có thỏa thuận.

Thứ hai, quy định cụ thể “địa điểm tổ tụng trọng tài” (seat of arbitration) và “nơi tổ chức phiên họp trọng tài” (venue of arbitration).

Thứ ba, quy định cơ chế thay đổi địa điểm trọng tài sau khi Hội đồng trọng tài đã được thành lập.

4.2.3. Giải pháp hoàn thiện quy định pháp luật về các bên trong giai đoạn tổ tụng trọng tài

4.2.3.1. Hoàn thiện quy định pháp luật về quyền khởi kiện, phản tố và quyền phản đối

Thứ nhất, hoàn thiện quy định về khả năng các bên được quyền thỏa thuận trước trong hợp đồng về việc mất quyền phản đối.

Thứ hai, bổ sung quy định rõ khái niệm “thời hạn thích hợp” trong việc thực hiện quyền phản đối.

4.2.3.2. Hoàn thiện quy định pháp luật về quyền tham gia phiên họp và trình bày quan điểm

Thứ nhất, hoàn thiện quy định pháp luật để xác định rõ nghĩa vụ của Hội đồng trọng tài trong việc bảo đảm điều kiện thực tế cho các bên thực hiện quyền tham gia phiên họp và trình bày quan điểm.

Thứ hai, hoàn thiện quy định pháp luật về việc thiết lập cụ thể trong trường hợp quyền tham gia phiên họp hoặc quyền trình bày quan điểm bị hạn chế hoặc vi phạm.

Thứ ba, hoàn thiện quy định pháp luật về quyền tham gia và trình bày quan điểm trong tổ tụng trọng tài trực tuyến, phù hợp với xu hướng chuyển đổi số trong lĩnh vực giải quyết tranh chấp.

4.2.3.3. Hoàn thiện quy định pháp luật về quyền yêu cầu áp dụng, thay đổi, hủy bỏ biện pháp khẩn cấp tạm thời

Thứ nhất, bổ sung vào Luật Trọng tài thương mại năm 2010 định nghĩa rõ ràng về “biện pháp khẩn cấp tạm thời” nhằm xác định cụ thể bản chất, phạm vi và mục đích của chế định này.

Thứ hai, bổ sung cơ chế trọng tài viên khẩn cấp vào hệ thống pháp luật Việt Nam để bảo đảm quyền yêu cầu áp dụng biện pháp khẩn cấp trong giai đoạn tiền trọng tài.

4.2.3.4. Hoàn thiện quy định pháp luật về quyền và nghĩa vụ trong việc thu thập, cung cấp và đệ trình chứng cứ, tài liệu

Thứ nhất, bổ sung quy định rõ thuật ngữ “chứng cứ” và “nghĩa vụ chứng minh” trong tố tụng trọng tài, nhằm thống nhất cách hiểu và cách áp dụng giữa các trung tâm trọng tài, Hội đồng trọng tài và Tòa án khi thực hiện chức năng hỗ trợ, giám sát.

Thứ hai, hoàn thiện quy định về quyền và nghĩa vụ của các bên trong việc thu thập và cung cấp chứng cứ, đảm bảo cân bằng giữa nguyên tắc tự định đoạt và nguyên tắc hợp tác thiện chí trong tố tụng trọng tài.

Thứ ba, hoàn thiện quy định pháp luật về thời hạn, trình tự và hình thức đệ trình chứng cứ, tài liệu, đặc biệt trong bối cảnh chuyển đổi số và gia tăng sử dụng chứng cứ điện tử trong trọng tài.

Thứ tư, hoàn thiện quy định về nghĩa vụ bảo mật và sử dụng chứng cứ, tài liệu trong tố tụng trọng tài, nhằm bảo đảm nguyên tắc bí mật tố tụng

4.2.3.5. Hoàn thiện quy định pháp luật về nghĩa vụ nộp chi phí trọng tài

Thứ nhất, bổ sung quy định pháp luật để xác định “phí trọng tài” và cơ cấu chi phí tố tụng trọng tài.

Thứ hai, hoàn thiện quy định pháp luật về thù lao trọng tài viên nhằm bảo đảm tính độc lập, khách quan và phòng ngừa xung đột lợi ích.

4.2.4. Giải pháp hoàn thiện quy định pháp luật về các bên trong giai đoạn thực hiện phán quyết trọng tài

Thứ nhất, bổ sung quy định pháp luật về khả năng các bên được quyền thỏa thuận loại trừ hoặc hạn chế quyền yêu cầu Tòa án hủy phán quyết trọng tài, trên cơ sở tôn trọng nguyên tắc tự do ý chí và tự định đoạt của các bên trong tố tụng trọng tài.

Thứ hai, hoàn thiện quy định pháp luật về tiêu chí xác định “phán quyết trái với các nguyên tắc cơ bản của pháp luật Việt Nam.

4.2.5. Giải pháp hoàn thiện quy định pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại trong bối cảnh chuyển đổi số

Thứ nhất, bổ sung quy định về giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thông qua môi trường điện tử (trọng tài trực tuyến).

Thứ hai, bổ sung quy định về giao nhận thông báo, tài liệu và chứng cứ dưới dạng dữ liệu điện tử.

Thứ ba, chuẩn hóa khái niệm “địa điểm trọng tài” và bổ sung quy định về địa điểm trọng tài trong môi trường điện tử.

Thứ tư, bổ sung quy định về hình thức phiên họp trọng tài trực tuyến.

Thứ năm, bổ sung quy định về hình thức phán quyết trọng tài điện tử và cơ chế thi hành phán quyết điện tử.

4.3. Giải pháp nâng cao hiệu quả thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

4.3.1. Một số giải pháp đối với cơ quan hành pháp

Thứ nhất, cơ quan hành pháp cần sớm nghiên cứu, đề xuất xây dựng và hoàn thiện một văn bản quy phạm pháp luật riêng điều chỉnh về công tác tổ chức thực hiện pháp luật.

Thứ hai, cần tăng cường các yếu tố bảo đảm cho việc tổ chức thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại đạt hiệu quả thực chất.

Thứ ba, cơ quan hành pháp cần chú trọng ban hành các chính sách phát triển hoạt động của trọng tài thương mại nhằm tạo môi trường pháp lý thuận lợi và nâng cao vị thế của Việt Nam trong lĩnh vực giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại quốc tế.

4.3.2. Một số giải pháp đối với các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

4.3.2.1. Đối với nguyên đơn và bị đơn

Thứ nhất, nguyên đơn và bị đơn cần nghiên cứu kỹ lưỡng các quy định pháp luật liên quan đến quyền và nghĩa vụ của mình trong toàn bộ quá trình giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại, từ giai đoạn tiền tố tụng cho đến giai đoạn thực hiện phán quyết của trọng tài.

Thứ hai, nguyên đơn và bị đơn phải đặc biệt chú ý đến thời hạn thực hiện các quyền và nghĩa vụ của mình trong quá trình giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại.

Thứ ba, nguyên đơn và bị đơn cần chủ động phản ánh những bất cập, hạn chế của pháp luật về quyền và nghĩa vụ của các bên trong quá trình giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại

4.3.2.2. Đối với Trung tâm trọng tài thương mại, Hội đồng trọng tài và Trọng tài viên

Thứ nhất, các Trung tâm trọng tài thương mại, Hội đồng trọng tài và Trọng tài viên cần chủ động nghiên cứu, cập nhật và thực hiện đúng các quy định pháp luật về quyền và nghĩa vụ của mình trong quá trình giải quyết tranh chấp kinh doanh, thương mại bằng trọng tài thương mại kịp thời và chính xác. .

Thứ hai, trong quá trình tổ chức thực hiện pháp luật về quyền và nghĩa vụ của các bên trong tố tụng trọng tài thương mại, Trung tâm trọng tài, Hội đồng trọng tài và Trọng tài viên cần đặc biệt chú trọng đến việc tư vấn, hướng dẫn và hỗ trợ pháp lý cho các bên tham gia tố tụng, bao gồm đương sự, người làm chứng và người có quyền, nghĩa vụ liên quan.

Thứ ba, các Trung tâm trọng tài thương mại, Hội đồng trọng tài và Trọng tài viên cần đẩy mạnh hơn nữa hoạt động tuyên truyền, phổ biến và giáo dục pháp luật về quyền và nghĩa vụ của các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại.

Thứ tư, các Trung tâm trọng tài thương mại, Hội đồng trọng tài và Trọng tài viên cần chủ động đề xuất, kiến nghị và phản ánh những bất cập, hạn chế của pháp luật về quyền và nghĩa vụ của các bên trong tố tụng trọng tài đến Hiệp hội Trọng tài Thương mại Việt Nam (khi được thành lập) và các cơ quan nhà nước có thẩm quyền.

4.3.3. Một số giải pháp đối với cơ quan tư pháp

Thứ nhất, đối với Tòa án nhân dân, cần nhận thức và xác định đúng vị trí, vai trò của Tòa án trong mối quan hệ với hoạt động của trọng tài thương mại.

Thứ hai, đối với Viện kiểm sát nhân dân, với chức năng bảo vệ Hiến pháp và pháp luật, bảo vệ quyền con người, quyền công dân, bảo vệ lợi ích của Nhà nước và quyền, lợi ích hợp pháp của tổ chức, cá nhân, Viện kiểm sát có vai trò đặc biệt quan trọng trong việc bảo đảm tính nghiêm minh, thống nhất của việc thực hiện pháp luật trong hoạt động trọng tài thương mại.

Kết luận Chương 4

Chương 4 đã tập trung phân tích và luận giải các quan điểm định hướng cùng hệ thống giải pháp bảo đảm hiệu quả pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại ở Việt Nam trong bối cảnh hội nhập quốc tế và đổi mới thể chế kinh tế. Từ cơ sở lý luận và thực tiễn thực hiện pháp luật, luận án khẳng định việc hoàn thiện và bảo đảm thực hiện pháp luật trong lĩnh vực này phải được đặt trong tổng thể chiến lược cải cách pháp luật và tư pháp quốc gia, đồng thời tuân thủ các nguyên tắc pháp quyền, bảo đảm quyền tự do thỏa thuận, bình đẳng và bảo vệ quyền lợi hợp pháp của các chủ thể kinh doanh: *Thứ nhất*, việc bảo đảm thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại phải quán triệt đầy đủ quan điểm, chủ trương của Đảng và Nhà nước về xây dựng và hoàn thiện hệ thống pháp luật, trong đó trọng tài thương mại được xác định là phương thức giải quyết tranh chấp hiệu quả, góp phần bảo vệ môi trường đầu tư và thúc đẩy phát triển kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa. *Thứ hai*, hoạt động thực hiện pháp luật phải được tiến hành trong phạm vi quy định pháp luật hiện hành, bảo đảm tính hợp hiến, hợp pháp và thống nhất trong áp dụng pháp luật. *Thứ ba*, việc thực hiện pháp luật phải hướng tới mục tiêu bảo vệ kịp thời và hiệu quả quyền, lợi ích hợp pháp của các bên, đồng thời duy trì sự ổn định và thông suốt của hoạt động thương mại. *Thứ tư*, pháp luật và việc thực hiện pháp luật trong lĩnh vực này cần tương thích với các chuẩn mực quốc tế và thông lệ trọng tài thương mại toàn cầu, bảo đảm năng lực cạnh tranh và uy tín của Việt Nam trong quan hệ pháp luật quốc tế.

Trên cơ sở các quan điểm đó, luận án đề xuất hệ thống giải pháp nhằm nâng cao hiệu quả thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại. Các giải pháp bao gồm: hoàn thiện hệ thống quy phạm pháp luật trọng tài thương mại phù hợp với thực tiễn kinh doanh và chuẩn mực quốc tế; nâng cao nhận thức và năng lực pháp lý của các bên tham gia tố tụng trọng tài; kiện toàn tổ chức và cơ chế vận hành của các trung tâm trọng tài; tăng cường hiệu quả phối hợp và hỗ trợ của Tòa án, cơ quan thực hiện án và cơ quan quản lý nhà nước; đẩy mạnh hợp tác quốc tế và đào tạo nguồn nhân lực trọng tài có trình độ chuyên môn cao; đồng thời tăng cường cơ chế giám sát và xử lý nghiêm minh các hành vi vi phạm pháp luật trong hoạt động trọng tài thương mại.

Những giải pháp này được thiết kế trên cơ sở kết hợp giữa yêu cầu cấp thiết của thực tiễn và định hướng phát triển lâu dài, nhằm bảo đảm tính khả thi, đồng bộ và bền vững trong quá trình thực hiện pháp luật. Việc triển khai các giải pháp này góp phần khắc phục một số hạn chế hiện nay của hệ thống pháp luật trọng tài thương mại Việt Nam và tạo cơ sở pháp lý vững chắc cho sự phát triển minh bạch, hiệu quả và hiện đại của cơ chế trọng tài thương mại, đáp ứng yêu cầu hội nhập kinh tế quốc tế và bảo đảm công bằng trong các quan hệ thương mại.

KẾT LUẬN

Pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại là bộ phận quan trọng của hệ thống pháp luật thương mại, điều chỉnh trực tiếp mối quan hệ giữa các chủ thể tham gia vào quá trình trọng tài, bảo đảm cho việc áp dụng và thực hiện các quy định pháp luật về trọng tài thương mại đạt hiệu quả thực tiễn. Việc tổ chức thực hiện pháp luật trong lĩnh vực này nhằm hiện thực hóa các quy phạm pháp luật trọng tài vào đời sống kinh tế và góp phần nâng cao ý thức pháp luật của các chủ thể, bảo vệ quyền và lợi ích hợp pháp của các bên trong hoạt động thương mại, qua đó thúc đẩy môi trường đầu tư - kinh doanh ổn định và phát triển bền vững.

Những năm qua, pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại ở Việt Nam đã đạt được nhiều kết quả tích cực, thể hiện qua sự hoàn thiện của hệ thống quy phạm pháp luật, sự mở rộng của các trung tâm trọng tài và sự nâng cao vai trò của trọng tài là phương thức giải quyết tranh chấp hiệu quả. Tuy nhiên, quá trình thực hiện pháp luật trong lĩnh vực này vẫn còn tồn tại một số hạn chế nhất định như năng lực của đội ngũ trọng tài viên chưa đồng đều, cơ chế hỗ trợ của cơ quan nhà nước chưa thực sự hiệu quả, tỷ lệ lựa chọn trọng tài thương mại vẫn thấp so với tiềm năng và một số quy định pháp lý còn thiếu tính nhất quán trong áp dụng. Việc nhận diện và khắc phục một số hạn chế đó là yêu cầu cấp thiết để bảo đảm tính hiệu quả của pháp luật trọng tài thương mại trong thực tiễn.

Luận án đã hệ thống hóa làm rõ cơ sở lý luận về pháp luật điều chỉnh các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại, bao gồm việc xác định khái niệm, đặc điểm, vai trò, nội dung, hình thức và các điều kiện bảo đảm thực hiện pháp luật. Đồng thời, luận án cũng nghiên cứu kinh nghiệm pháp lý của một số quốc gia có nền trọng tài phát triển nhằm rút ra những giá trị tham khảo có thể vận dụng vào quá trình hoàn thiện pháp luật Việt Nam. Trên cơ sở đó, luận án tiến hành phân tích, đánh giá toàn diện thực trạng pháp luật và thực tiễn thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại ở Việt Nam, làm rõ những kết quả đạt được, những tồn tại, hạn chế và nguyên nhân chủ yếu của thực trạng này.

Từ kết quả nghiên cứu, luận án đã xác lập các định hướng cơ bản và đề xuất bảy nhóm giải pháp nhằm bảo đảm hiệu quả thực hiện pháp luật về các bên trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài thương mại ở Việt Nam. Các quan điểm này thể hiện định hướng chỉ đạo nhất quán, yêu cầu các chủ thể tham gia quá trình thực hiện pháp luật phải quán triệt, tuân thủ và thực hiện đồng bộ trong thực tiễn. Hệ thống giải pháp được đề xuất xuất phát từ yêu cầu khách quan của thực tiễn hội nhập kinh tế quốc tế và bảo đảm tính khả thi, tính đồng bộ và bền vững, góp phần hoàn thiện pháp luật trọng tài thương mại và nâng cao hiệu quả bảo vệ quyền, lợi ích hợp pháp của các bên trong quan hệ thương mại.

DANH MỤC CÁC CÔNG TRÌNH ĐÃ CÔNG BỐ LIÊN QUAN ĐẾN LUẬN ÁN

1. Sin Thoại Khánh (2025) “Chế định mất quyền phản đối trong Luật Trọng tài thương mại năm 2010.” *Tạp chí Pháp luật và Thực tiễn*, số 63: 74. Truy cập ngày 03 tháng 01 năm 2026. <https://tapchi.hul.edu.vn/index.php/jl/article/view/503>.
2. Hồ Xuân Thắng và Sin Thoại Khánh (2024), “Bàn về chế định thỏa thuận trọng tài dưới góc nhìn khoa học pháp lý.” *Tạp chí Luật sư Việt Nam điện tử*. Ngày 21 tháng 10. <https://lsvn.vn/ban-ve-che-dinh-thoa-thuan-trong-tai-duoi-goc-nhin-khoa-hoc-phap-ly-a148679.html>.
3. Nguyễn Thị Hồng Trinh và Sin Thoại Khánh (2024), “Hội đồng trọng tài có phải sử dụng quy tắc xung đột khi xác định pháp luật áp dụng cho hợp đồng thương mại quốc tế?” *Tạp chí Khoa học Pháp lý Việt Nam*, số 10 (182): 21-32. <https://khoahocphaplyvietnam.edu.vn/khplvn/article/view/138/105>.
4. Sin Thoại Khánh (2024), “Hoạt động thu thập, đệ trình chứng cứ trong tố tụng trọng tài.” *Tạp chí Nhân lực Khoa học xã hội*, số 9.
5. Sin Thoại Khánh và Nguyễn Thị Hồng Trinh (2024), “Vấn đề pháp luật áp dụng trong giải quyết tranh chấp bằng trọng tài.” Trong *Kỷ yếu Hội thảo khoa học quốc gia: Hoàn thiện pháp luật về trọng tài thương mại đáp ứng yêu cầu hội nhập và phát triển*. Nhà xuất bản Tài chính. ISBN: 978-604-79-4644-0
6. Sin Thoại Khánh (2025), Căn cứ huỷ phán quyết trọng tài dưới góc nhìn so sánh luật và gợi mở cho Việt Nam, *Tạp chí Khoa học xã hội và Nhân văn, Đại học Huế*. ISSN 2588-1213, Tập 134 Số 6C (2025), tr.19-133; DOI: 10.26459/hueunijssh.v134i6C.7375

HUE UNIVERSITY
UNIVERSITY OF LAW

SIN THOAI KHANH

**THE LAW ON PARTIES IN DISPUTE RESOLUTION
BY COMMERCIAL ARBITRATION**

DOCTORAL DISSERTATION IN ECONOMIC LAW

HUE, 2026

HUE UNIVERSITY
UNIVERSITY OF LAW

SIN THOAI KHANH

**THE LAW ON PARTIES IN DISPUTE RESOLUTION
BY COMMERCIAL ARBITRATION**

DOCTORAL DISSERTATION IN ECONOMIC LAW

Major: Economic Law

Code: 9380107

SCIENTIFIC SUPERVISORS:

- 1. Assoc. Prof. Dr. NGUYEN THI HONG TRINH**
- 2. Assoc. Prof. Dr. HO XUAN THANG**

HUE, 2026

TABLE OF CONTENTS

INTRODUCTION	1
1. The Necessity of the Dissertation Topic	1
2. Research Aim and Research Tasks	2
3. Research Object and Research Scope	2
4. Research Methods	3
5. Theoretical and Practical Significance of the Dissertation	3
6. New Scientific Contributions of the Dissertation	4
7. Structure of the Dissertation.....	4
CHAPTER 1. LITERATURE REVIEW AND THEORETICAL FOUNDATIONS OF THE RESEARCH.....	5
1.1. Studies Related to the Dissertation Topic	5
1.1.1. Studies on the Theoretical Foundations of the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration.....	5
1.1.2. Studies on the Current State of the Law and the Practical Implementation of Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration	6
1.1.3. Studies on Solutions for Improving the Law and Enhancing the Effectiveness of the Implementation of Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration	8
1.2. Assessment of Research Findings of Scientific Works Related to the Dissertation Topic and Issues to Be Further Studied by the Dissertation	9
1.2.1. Assessment of Research Findings of Scientific Works Related to the Dissertation Topic	9
1.2.2. Issues Remaining Unaddressed.....	9
1.2.3. Research Findings to Be Inherited and Further Developed by the Dissertation	9
1.3. Theoretical Foundations and Research Approaches	9
1.3.1. Research Theories	9
1.3.2. Research Questions and Research Hypotheses	9
1.3.3. Research Approaches	10
Conclusion of Chapter 1	10
CHAPTER 2. THEORETICAL ISSUES OF THE LAW ON PARTIES IN DISPUTE RESOLUTION BY COMMERCIAL ARBITRATION	11
2.1. Theoretical Issues concerning the Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration.....	11
2.1.1. Concept of Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration.....	11
2.1.2. Characteristics of Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration	11
2.1.3. Legal Status of the Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration	11
2.2. Theoretical Issues of the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration.....	11
2.2.1. Concept of the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration.....	11
2.2.2. Characteristics of the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration.....	11
2.2.3. Regulatory Principles of the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration	12

2.2.4. Contents of the Law Governing Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration.....	12
2.2.5. Role of the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration	12
2.3. Factors Affecting the Law and the Implementation of Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration	13
2.3.1. Factors Affecting the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration.....	13
2.3.2. Factors Affecting the Implementation of Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration	13
Conclusion of Chapter 2.....	13
CHAPTER 3. THE CURRENT STATE OF THE LAW ON PARTIES IN DISPUTE RESOLUTION BY COMMERCIAL ARBITRATION AND THE PRACTICAL IMPLEMENTATION OF THE LAW IN VIETNAM.....	14
3.1. The Current State and Practical Implementation of Law on Parties at the Pre-Arbitral Stage.....	14
3.1.1. The Current State of the Law on Parties at the Pre-Arbitral Stage	14
3.1.2. Practical Implementation of Law on Parties at the Pre-Arbitral Stage	14
3.2. The Current State and Practical Implementation of Law on Parties during Arbitral Proceedings.....	14
3.2.1. The Current State of the Law on Parties during Arbitral Proceedings	14
3.2.2. Practical Implementation of Law on Parties during Arbitral Proceedings	15
3.3. The Current State and Practical Implementation of Law on Parties at the Stage of Enforcement of Arbitral Awards.....	15
3.3.1. The Current State of the Law on Parties at the Stage of Enforcement of Arbitral Awards	15
3.3.2. Practical Implementation of Law on Parties at the Stage of Enforcement of Arbitral Awards	16
3.4. Difficulties and Requirements for the Law and the Practical Implementation of Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration	16
3.4.1. Legal Shortcomings and Practical Difficulties in the Implementation of Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration	16
3.4.2. Issues Raised for the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration in the Context of Digital Transformation.....	17
Conclusion of Chapter 3.....	17
CHAPTER 4. ORIENTATIONS AND SOLUTIONS FOR IMPROVING THE LAW AND ENHANCING THE EFFECTIVENESS OF THE IMPLEMENTATION OF THE LAW ON PARTIES IN DISPUTE RESOLUTION BY COMMERCIAL ARBITRATION	18
4.1. Orientations for Improving the Law and Enhancing the Effectiveness of the Implementation of Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration	18
4.1.1. Improving the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration in Accordance with the Guidelines, Orientations, and Policies of the Party and the State.....	18
4.1.2. Improving the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration to Ensure Party Autonomy within the Limits of Public Interest Protection ...	18

4.1.3. Improving the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration to Ensure Substantive Equality and the Effective Right to Adversarial Proceedings of the Parties	18
4.1.4. Improving the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration by Further Clarifying and Expanding the Mechanism for the Participation of Related Subjects.....	18
4.1.5. Improving the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration to Strengthen Compatibility with International Standards and Practices	18
4.1.6. Improving the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration to Ensure Effectiveness and Practical Feasibility in Application	18
4.2. Solutions for Improving the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration.....	18
4.2.1. General Solutions Derived from the Requirements Imposed upon the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration	18
4.2.2. Solutions for Improving Legal Provisions on the Parties at the Pre-Arbitral Stage.....	18
4.2.3. Solutions for Improving Legal Provisions on the Parties during Arbitral Proceedings	19
4.2.4. Solutions for Improving Legal Provisions on the Parties at the Stage of Enforcement of Arbitral Awards	20
4.2.5. Solutions for Improving Legal Provisions on the Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration in the Context of Digital Transformation.....	20
4.3. Solutions for Enhancing the Effectiveness of the Implementation of Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration.....	20
4.3.1. Solutions for Executive Agencies	20
4.3.2. Solutions for the Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration..	21
4.3.3. Solutions for Judicial Agencies.....	21
Conclusion of Chapter 4.....	22
CONCLUSION.....	23
LIST OF PUBLISHED WORKS RELATED TO THE DISSERTATION	

LIST OF ABBREVIATIONS

N o.	Abbrevi ation	Full Form
1.	VIAC	Vietnam International Arbitration Center
2.	TPF	Third-Party Funding
3.	ICA	International Court of Arbitration
4.	ICC	International Chamber of Commerce
5.	LCIA	London Court of International Arbitration
6.	SIAC	Singapore International Arbitration Center
7.	UNCIT RAL	United Nations Commission on International Trade Law
8.	IAA	International Arbitration Act
9.	HIAC	Hanoi International Arbitration Center

INTRODUCTION

1. The Necessity of the Dissertation Topic

Dispute resolution by commercial arbitration is a method by which the parties, pursuant to an arbitration agreement, submit disputes arising from commercial activities to one or more independent arbitrators for resolution, with the resulting award being final and binding on the parties. From the perspective of positive law, the Law on Commercial Arbitration 2010 was enacted in a context where the digital economy had not yet developed as strongly as it has today. Although the Law has been implemented through subordinate legal instruments and remains the foundational statute governing commercial arbitration, several provisions concerning the parties in arbitral proceedings no longer fully meet the requirements of emerging practical realities.

In particular, the current law has not yet provided comprehensive rules governing the parties' procedural rights and obligations in the digital environment. It has not clearly defined the mechanisms for establishing, proving, and assessing the legal validity of data messages, electronic data, and electronic evidence. Nor has it provided specific rules on the parties' right of choice and responsibilities when participating in online arbitration or online dispute resolution platforms. Moreover, the law has not yet established an effective mechanism to address legal issues arising from electronic contracts, smart contracts, and transactions conducted through digital technologies. It has also not clearly defined the parties' responsibilities for protecting personal data, commercial data, and trade secrets throughout arbitral proceedings.

In the context of international integration, the need to improve the law on parties in dispute resolution by commercial arbitration has become increasingly urgent. Vietnam is a member of several important international treaties, including the 1958 New York Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards. At the same time, the growth of cross-border commercial transactions and international e-commerce requires the arbitration legal system to ensure compatibility with modern international standards. In practice, models of online arbitration, paperless proceedings, electronic case management, the use of artificial intelligence to support proceedings, and dispute resolution through ODR platforms are becoming increasingly common worldwide. Therefore, clearly identifying the rights, obligations, and mechanisms for safeguarding the procedural rights of the parties in these new forms of dispute resolution is an important condition for enhancing the competitiveness and international integration capacity of Vietnam's commercial arbitration system.

From the foregoing analysis, a comprehensive, in-depth study of the law governing parties in commercial arbitration is an urgent requirement at this time. Such research clarifies the theoretical foundations of the legal status, rights, and obligations of the parties in arbitral proceedings. It has practical significance for improving the law in response to the requirements of digital transformation, the digital economy, and international integration. At the same time, the research findings will contribute to improving the effectiveness of arbitral institutions, better safeguarding the lawful rights and legitimate interests of disputing parties, strengthening the confidence of the business community in commercial arbitration, and promoting the sustainable development of the investment and business environment in Vietnam. For these reasons, the doctoral candidate has selected the topic "The Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration" for the doctoral dissertation in Economic Law at Hue University's Law University.

2. Research Aim and Research Tasks

2.1. Research Aim

The dissertation aims to analyze and clarify theoretical issues, assess the current state of the law governing parties in commercial arbitration, and propose orientations and solutions to improve the law and enhance its implementation effectiveness.

2.2. Research Tasks

First, the dissertation reviews, analyses, and evaluates domestic and foreign studies on parties in dispute resolution by commercial arbitration.

Second, the dissertation systematizes the theoretical foundations of law on parties in dispute resolution through commercial arbitration and clarifies the legal contents governing the rights and obligations of the parties throughout the dispute resolution process.

Third, the dissertation analyses and evaluates the current state of Vietnamese law on parties in dispute resolution by commercial arbitration as recognized in the Law on Commercial Arbitration 2010 and other relevant legal instruments. At the same time, the dissertation examines legislative experience from several jurisdictions with developed arbitration systems, thereby drawing lessons for improving the law on parties in dispute resolution by commercial arbitration in a manner suitable to Vietnam's socio-economic conditions.

Fourth, the dissertation analyses and evaluates the practical implementation of legal provisions governing parties in dispute resolution by commercial arbitration, thereby identifying achievements, difficulties, and shortcomings arising in practice, which serve as scientific grounds for proposing solutions for legal improvement.

Fifth, the dissertation develops orientations and proposes solutions for improving the law on parties in dispute resolution by commercial arbitration in Vietnam. These solutions are formulated with a view to ensuring compatibility with international law and the development requirements of the market economy.

3. Research Object and Research Scope

3.1. Research Object

First, the dissertation examines theoretical issues concerning commercial arbitration law and the law governing the parties in dispute resolution by commercial arbitration, as reflected in legal doctrines and scholarly views developed in domestic and international studies.

Second, the dissertation examines the current provisions of Vietnamese law on parties in dispute resolution by commercial arbitration, as recognised in the Law on Commercial Arbitration No. 54/2010/QH12; Decree No. 63/2011/ND-CP of the Government guiding the implementation of the Law on Commercial Arbitration; Decree No. 124/2018/ND-CP amending and supplementing several articles of Decree No. 63/2011/ND-CP; Resolution No. 01/2014/NQ-HDTP of the Judicial Council of the Supreme People's Court guiding the implementation of several provisions of the Law on Commercial Arbitration 2010; and other legal instruments related to the context of digital transformation, the digital economy, and online arbitration, including the Law on Electronic Transactions 2023, the Law on E-Commerce 2025 No. 122/2025/QH15, the Law on Digital Technology Industry 2025 No. 71/2025/QH15, and Law No. 134/2025/QH15 on Artificial Intelligence.

Third, the dissertation examines provisions concerning the parties in dispute resolution by commercial arbitration under the UNCITRAL Model Law on International Commercial Arbitration and the laws of selected jurisdictions. These jurisdictions are selected based on the diversity of their legal systems and the relevance of their socio-

economic conditions, thereby ensuring practical reference value for improving Vietnamese law.

Fourth, the dissertation examines the practical implementation of Vietnamese law on parties in dispute resolution by commercial arbitration during the research period, as reflected in data, reports, statistics, and typical cases from the Ministry of Justice, the Vietnam Lawyers Association, commercial arbitration centers, and courts at various levels.

3.2. Research Scope

In terms of subject matter, the dissertation is limited to legal provisions governing the rights, obligations, legal status, and mechanisms for ensuring the exercise of the parties' rights at each stage of arbitral proceedings. Specifically, the dissertation analyses three fundamental stages: (i) the pre-arbitral stage, including the conclusion and implementation of the arbitration agreement; (ii) the arbitral proceedings stage, including the rights and obligations of the parties during the dispute resolution process; and (iii) the post-arbitral stage, including the recognition, enforcement, or setting aside of arbitral awards.

In terms of geographical scope, the dissertation focuses on Vietnamese law concerning the parties in dispute resolution by commercial arbitration.

In terms of temporal scope, the dissertation limits the study of the practical implementation of law on parties in dispute resolution by commercial arbitration in Vietnam to the period from 2011 to 2026, corresponding to the period from the entry into force of the Law on Commercial Arbitration 2010.

4. Research Methods

Statistical and documentary analysis are used to study, process, and evaluate primary and secondary materials relevant to the dissertation topic.

The synthesis method is employed to systematize and generalize the results of the documentary analysis process.

The comparative law method is used to study and analyze the experience of selected jurisdictions with developed arbitration legal systems.

The case study method is applied to examine, comment on, and evaluate specific cases relating to the rights, obligations, and legal conduct of the parties in the process of dispute resolution by commercial arbitration.

The scientific forecasting method is used to identify development trends in the law on parties in dispute resolution by commercial arbitration in the context of international integration and judicial reform in Vietnam. On that basis, the doctoral candidate proposes legal improvements that are consistent with practical conditions and the requirements of international integration.

5. Theoretical and Practical Significance of the Dissertation

5.1. Theoretical Significance

The dissertation's research findings contribute to improving the theoretical understanding of the legal foundations governing the rights and obligations of the parties in commercial arbitration, while clarifying certain limitations and requirements for legal improvement in this field. On that basis, the dissertation provides scientific arguments for the development and improvement of the legal system governing parties in commercial arbitration, ensuring its consistency with the development requirements of commercial activities in the context of international integration.

5.2. Practical Significance

The dissertation serves as a valuable reference for agencies, organizations, and actors involved in commercial arbitration dispute resolution in Vietnam, including courts, arbitration centers, commercial mediation institutions, arbitrators, lawyers, enterprises, and

other entities involved in commercial relations. The dissertation's research findings may be applied in legal proceedings, dispute resolution, and the improvement of mechanisms for protecting the lawful rights and legitimate interests of the parties in commercial arbitral proceedings, both in domestic contexts and in international commercial relations.

6. New Scientific Contributions of the Dissertation

First, the dissertation develops and clarifies the theoretical foundations of the law governing the parties in commercial arbitration.

Second, the dissertation develops a party-centered and rights-based approach to the study of arbitration law.

Third, the dissertation establishes an analytical framework for the law on parties according to the procedural cycle of dispute resolution by arbitration.

Fourth, the dissertation systematically identifies legal shortcomings and practical difficulties relating to the parties in commercial arbitration.

Fifth, the dissertation proposes orientations for improving the law on parties to commercial arbitration in light of practical requirements and international standards.

7. Structure of the Dissertation

In addition to the Introduction, Conclusion, List of the Author's Published Works Related to the Dissertation, List of References, and Appendices, the dissertation is structured into four chapters:

Chapter 1. Literature Review and Theoretical Foundations of the Research.

Chapter 2. Theoretical Issues of the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration.

Chapter 3. The Current State of the Law and the Practical Implementation of Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration in Vietnam.

Chapter 4. Orientations and Solutions for Improving the Law and Enhancing the Effectiveness of the Implementation of Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration.

CHAPTER 1

LITERATURE REVIEW AND THEORETICAL FOUNDATIONS OF THE RESEARCH

1.1. Studies Related to the Dissertation Topic

1.1.1. Studies on the Theoretical Foundations of the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

J. F. Poudret and S. Besson (2007), *Comparative Law of International Arbitration*. London: Sweet & Maxwell.

H. Heilbronn (2008), *A Practical Guide to International Arbitration in London*. London: Informa Law.

Loukas A. Mistelis and Stavros L. Brekoulakis (2009), *Arbitrability: International and Comparative Perspectives*. Alphen aan den Rijn: Kluwer Law International B.V.

L. Mistelis and L. Shore (2010), *Arbitration Rules – National Institutions*. Alphen aan den Rijn: Kluwer Law International.

S. Greenberg, C. Kee, and J. Weeramantry (2011), *International Commercial Arbitration: An Asia-Pacific Perspective*. Cambridge: Cambridge University Press.

R. Merkin and L. Flannery (2014), *Arbitration Act 1996*. London: Informa Law.

Adv. Deepak Jain, Ms. Sanjolli K. Padhy, and Ms. Muskaan Aggarwal (2022), “Multiplicity of Arbitration Proceedings – A Study”, *The Indian Journal of Projects, Infrastructure, and Energy Law*, Issue 2, Volume 1.

Minghui Wu (2025), “The Establishment of the Third-Party System of Arbitration under the Background of the Implementation of the Civil Code”, *College of Humanities and Law, South China Agricultural University, Guangzhou*, Postcode: 510000, DOI: 10.2991/978-2-38476-432-7_41, China.

Seyed Amir Mirdehghan Ashkezari, Mohammadreza Fallah, and Ghazaleh Kabirabadi (2026), “Feasibility of Third-Party Intervention in Dispute Resolution through Arbitration under Iranian Law: With Reference to International Instruments and Practices”, *Interdisciplinary Studies in Society, Law, and Politics*, 2026, 5(1), pp. 1–10.

In Vietnam, several studies have examined theoretical issues concerning the parties in dispute resolution by commercial arbitration, including:

Nguyen Dinh Tho (2007), *Improving Vietnamese Law on Commercial Arbitration in the Context of International Integration*, Doctoral Dissertation in Law, 2007.

Do Van Dai and Tran Hoang Hai (2011), *Vietnamese Law on Commercial Arbitration*.

Nguyen Ngoc Lam (2014), *Resolution of International Commercial Contract Disputes: Identification of Disputes, Preventive Measures and Methods of Resolution*.

Pham Thi Bich Hao (2017), *Conditions for Resolving Disputes by Commercial Arbitration*.

Tran Minh Ngoc (2019), *Law on Commercial Arbitration*.

Ngo Quoc Chien (2021), *International Commercial Arbitration and the Issue of Applicable Law*.

Bui Van Thanh (2021), “Certain Rights of the Parties in Dispute Resolution by Arbitration under Vietnamese Arbitration Law” [79].

Do Van Dai (2022), *Dispute Resolution by Arbitration in the Context of International Economic Integration*. Hong Duc Publishing House, 2022.

Chau Huy Quang (2022), “Third-Party Funding in Arbitral Proceedings and Court Proceedings in Commercial Disputes” [80].

Pham Duy Nghia (2024), “Third Parties in Arbitral Proceedings: A Perspective from the Practice of Legal Implementation”, *Journal of Legislative Studies*, No. 19(498), October 2024.

1.1.2. Studies on the Current State of the Law and the Practical Implementation of Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

1.1.2.1. Studies on Parties in the Pre-Arbitral Stage

Lawrence W. Newman and Colin Ong (2014), *Interim Measures in International Arbitration*.

Nigel Blackaby, Constantine Partasides QC, Alan Redfern, and Martin Hunter (2015), *Redfern and Hunter on International Arbitration*, 6th edition. Oxford: Oxford University Press.

John Choong, Mark Mangan, and Nicholas Lingard (2018), *A Guide to the SIAC Arbitration Rules*, 2nd edition. Oxford: Oxford University Press.

Mimi Zou (2020), “An Empirical Study of Reforming Commercial Arbitration in China”, *Pepperdine Dispute Resolution Law Journal*.

Weixia Gu (2024), “China’s Modernization of International Commercial Arbitration and Transnational Legal Order”, *UCI Journal of International, Transnational, & Comparative Law*.

Walters, Robert (2024), *Commercial and Arbitration Law of the Digital Economy: A Comparison of Asian, European and North American Jurisdictions*.

Othman Norziah and Abdul Manap Norhoneydayatie (2025), “Online Dispute Resolution (ODR) in E-Commerce: Empowering Sustainability for Societal Well-Being”, *International Journal of Advanced Research*, 13(10), pp. 1623–1627.

Ahmad Nizar Mohammad Syamwil, Nur Hafizah Husna, Siti Kholizah, Irpan Mauliandi Damanik, and Rahmad Fauzi Hasibuan (2026), “Corporations before Arbitral Awards: Between Contractual Autonomy and State Intervention”, *Journal Cendikia ISNU SU*, 3(1), pp. 16–23.

Phan Thong Anh (2011), “Dispute Resolution by Ad Hoc Commercial Arbitration in Vietnam: Current Situation and Solutions”, *Vietnam Journal of Legal Sciences*.

Nguyen Thi Yen (2014), “Practical Application of Certain Provisions of the Law on Commercial Arbitration in Vietnam”, *Journal of Legislative Studies*.

Nguyen Vu Hoang (2014), “The Institution of Arbitration Agreement from a Comparative Law Perspective: International Practice and Vietnam”, *Legal Profession Review*, No. 1/2014.

Vu Thi Huong (2015), “Improving Vietnamese Commercial Arbitration Law in Defining the Jurisdiction of Courts and Commercial Arbitration Where the Parties Have an Arbitration Agreement”, *Legal Profession Review*, No. 1/2015.

Tuong Duy Luong (2016), *Commentary on the Civil Procedure Code, the Law on Commercial Arbitration and Adjudicative Practice*. Judicial Publishing House.

Pham Thi Hong Dao (2017), “The Role of Courts in Commercial Arbitration under the Law on Commercial Arbitration 2010 and Recommendations”, *Journal of State and Law*.

Nguyen Minh Hang (2018), “Jurisdiction over Contractual Disputes Where the Parties Have Both an Arbitration Agreement and a Court Jurisdiction Agreement”, *Journal of Law and Practice*, No. 1, pp. 35–40.

Do Van Dai (2018), *Vietnamese Commercial Arbitration Law: Judgments and Commentaries*, Volumes I–II. Hong Duc Publishing House.

Duong Van Hau (2021), *Theoretical and Practical Issues of Commercial Arbitration in Vietnam*. National Political Publishing House.

Tran Viet Dung (2021), “Dealing with Breaches of Pre-Arbitral Agreements: International Experience and Proposals for Improving Vietnamese Arbitration Law”, *Vietnam Journal of Legal Sciences*, No. 1/2021.

Tran Viet Dung and Ngo Quoc Chien (2023), *International Commercial Arbitration: Contemporary Issues and Vietnamese Practice*. Vietnam National University Ho Chi Minh City Press.

1.1.2.2. Studies on Parties during Arbitral Proceedings

Rusakova E. P. and Chernysheva T. A. (2025), “Virtual Arbitration and Mediation in Rwanda and the Republic of South Africa: Challenges, Opportunities, and Implications for African Jurisdictions and International Cooperation”, *RUDN Journal of Law*, Vol. 29, No. 3, pp. 733–746.

Jensen Ole (2025), “The Emerging Body of Regulation on the Use of Artificial Intelligence in International Arbitration: An Overview”, *Arbitra Belgian Review of Arbitration*, 2025, Vol. 2025, No. 2, pp. 324–337.

Walters, Robert (2026), *Digital Finance Law: Common and Civil Law*. 1st ed. London: Routledge.

Nguyen Thi Dung and Le Huong Giang (2011), “Commentary on Certain New Provisions of the Law on Commercial Arbitration 2010”, *Journal of Legal Studies*, No. 6, pp. 9–16.

Do Van Dai (2014), “Language in Commercial Arbitral Proceedings in Vietnam”, *Vietnam Journal of Legal Sciences*, No. 4, pp. 65–73.

Phan Thong Anh (2016), *Setting Aside Arbitral Awards*, Doctoral Dissertation in Law, Ho Chi Minh City University of Law.

Huynh Quang Thuan and Hoang Vu Cuong (2021), “The Jurisdiction of Courts and Commercial Arbitration to Grant Interim Measures: Regulations of Selected Countries and Lessons for Vietnam”, *People’s Court Journal*, No. 11, pp. 58–64.

Dang Thanh Hoa, Diep Huyen Thao, and Tran Thi Thu Hang (2022), “Legal Consequences Where a Commercial Arbitral Award Conflicts with a Court Judgment”, *Procuracy Journal*, No. 9, pp. 20–25.

Luu Ngoc Lien (2023), “The Necessity of Developing Legal Provisions on Persons with Related Rights and Obligations in Dispute Resolution by Commercial Arbitration”, *Legal Profession Review*, No. 10, pp. 36–41, 59.

Tran Minh Tien (2024), “Improving Vietnamese Law on the Procedures for Resolving Requests to Set Aside Commercial Arbitral Awards”, *Legal Profession Review*, No. 8, pp. 11–18.

Tran Thi Thanh Thuy (2024), “Setting Aside Commercial Arbitral Awards: International Experience and Lessons for Vietnam”, *Legal Profession Review*, No. 5, pp. 77–83.

Dao Xuan Thuy (2024), *Dispute Resolution by Commercial Arbitration in the Electronic Environment in Vietnam Today*, Doctoral Dissertation in Law, Graduate Academy of Social Sciences.

Nguyen Minh Phu (2025), “Improving Provisions on the Method and Procedure for Sending Notices under the Law on Commercial Arbitration 2010”, *People’s Court Journal*, No. 16, pp. 46–52.

Do Huu Chien (2025), *Online Dispute Resolution by Commercial Arbitration in Vietnam Today*, Doctoral Dissertation in Law, Graduate Academy of Social Sciences.

1.1.2.3. Studies on Parties at the Stage of Enforcement of Arbitral Awards

Christopher Koch (2009), “The Enforcement of Awards Annulled in their Place of Origin: The French and U.S. Experience”, *Journal of International Arbitration*, 26(2), pp. 267–292.

Ihab Abdel Salam Amro (2021), *Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards in Theory and Practice: A Comparative Study in Common and Civil Law Countries*. Springer, 2021.

Trinh, D. T., Duong, K. T. N., and Pham, D. H. P. (2025), “Public Policy and Judicial Inconsistency in Vietnam: Challenges in the Annulment of International Commercial Arbitral Awards”, *International Journal for the Semiotics of Law*, 38, pp. 2341–2362.

Tran Hoang Tu Linh (2025), “Vietnam’s Thirty-Year Journey with the New York Convention: Emerging Paradigms in International Arbitration”, *Arbitration International*.

Nguyen Hoang Thai Hy and Nguyen Thi Lan Huong (2024), “Evidence Obtained through Unlawful Conduct in Arbitral Proceedings: Some Proposals for Amending and Supplementing the Law on Commercial Arbitration in the Period of Digital Transformation”, *Vietnam Journal of Legal Sciences*, No. 7, pp. 33–44.

Phan Nu Hien Oanh and Ho Thi Duyen (2025), “The Current Practice of Enforcement of Arbitral Awards by Civil Judgment Enforcement Agencies”, *People’s Court Journal*, No. 2, pp. 1–9.

Vu Hoang, *Setting Aside Commercial Arbitral Awards under Vietnamese Law: Practical Application and Recommendations for Improvement* [98].

Dao Loc Binh (2025), *Implementation of Law on Commercial Arbitration in Vietnam Today*, Doctoral Dissertation in Law, Ho Chi Minh National Academy of Politics.

1.1.3. Studies on Solutions for Improving the Law and Enhancing the Effectiveness of the Implementation of Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

Duong Quynh Hoa (2019), “Shortcomings of the Law on Commercial Arbitration 2010 and Directions for Improvement”, *Journal of Democracy and Law*, No. 1, pp. 49–54.

Doan Trung Kien (2020), “Solutions for Improving the Law on Commercial Arbitration in Vietnam”, *Legal Profession Review*, No. 6, pp. 3–11, 17.

Dinh Cong Tuan and Doan Nhat Linh (2021), “The Law on Commercial Arbitration in Singapore and Some Recommendations for Vietnam”, *Procuracy Journal*, No. 15, pp. 58–64.

Nguyen Xuan Nam (2024), “An Assessment of the Law on Commercial Arbitration 2010 through Practical Implementation and Some Solutions for Amendment and Supplementation”, *Journal of Democracy and Law*, No. 402, pp. 41–47, 52.

Dang Vu Huan (2024), “An Assessment of the Law on Commercial Arbitration 2010 through Practical Implementation and Some Solutions for Amendment and Supplementation”, *Journal of Democracy and Law*.

Hanoi Law University, Faculty of International Trade Law, *The Law on Commercial Arbitration and Arbitral Procedural Rules in Vietnam: Current Situation and Recommendations*, Proceedings of a Faculty-Level Scientific Workshop, Hanoi, 2024.

Nguyen Thi Thu (2024), “Some Difficulties Arising from the Practical Application of the Law on Commercial Arbitration and Proposals for Improvement”, *Legal Journal*, June 2024, pp. 15–19.

Dao Loc Binh (2024), “The Law on Commercial Arbitration in China and Singapore: Some Recommendations for Vietnam”, *Legal Profession Review*, No. 10, pp. 86–90.

Vu Minh Hien (2025), “Solutions for Improving the Law on Commercial Arbitration in Vietnam to Meet the Requirements of National Development in the New Era”, *Legal Profession Review*, No. 7, pp. 64–69.

Dang Vu Huan (2025), “Improving the Theoretical Foundations of Online Commercial Arbitration in the Context of the Development of the Digital Economy in Vietnam”, *Journal of Democracy and Law*, No. 433, pp. 13–23.

Nguyen Thi Minh Hong (2025), “Commercial Arbitration Law in the United Kingdom: Experience for Vietnam”, *State Management Review*, No. 11, pp. 116–120.

1.2. Assessment of Research Findings of Scientific Works Related to the Dissertation Topic and Issues to Be Further Studied by the Dissertation

1.2.1. Assessment of Research Findings of Scientific Works Related to the Dissertation Topic

First, at the pre-arbitral stage, existing studies have focused on clarifying the arbitration agreement as the legal basis for determining the emergence of the parties’ rights and obligations in choosing arbitration as a method of dispute resolution.

Second, at the stage of arbitral proceedings, scholarly works have achieved significant results in clarifying the legal status, rights, and obligations of the parties during the dispute resolution process, as well as the relationship between the parties and the arbitral tribunal.

Third, at the stage of enforcement of commercial arbitral awards, existing studies have mainly analysed the parties’ roles, rights, and obligations in enforcement, as well as the supporting mechanisms of the courts.

1.2.2. Issues Remaining Unaddressed

First, there remain unresolved theoretical issues concerning the parties in dispute resolution by commercial arbitration and the law governing such parties.

Second, there remain issues concerning the current state of the law governing the parties in dispute resolution by commercial arbitration.

Third, there remain issues regarding the improvement of Vietnamese law governing parties in dispute resolution by commercial arbitration.

1.2.3. Research Findings to Be Inherited and Further Developed by the Dissertation

First, the dissertation will build on and further develop studies of theoretical issues concerning the parties in dispute resolution by commercial arbitration and the law governing parties in dispute resolution by commercial arbitration.

Second, the dissertation will inherit and further develop studies assessing the current state of the law governing parties in dispute resolution by commercial arbitration in Vietnam and its practical implementation.

Third, the dissertation will build on and further develop studies of orientations and solutions for legal improvement.

1.3. Theoretical Foundations and Research Approaches

1.3.1. Research Theories

1.3.1.1. The Theory of Party Autonomy

1.3.1.2. The Theory of Balancing Party Autonomy with the Guarantee of Procedural Fairness and Effectiveness

1.3.1.3. Delocalization Theory

1.3.1.4. The Doctrine of Separability of the Arbitration Agreement

1.3.1.5. The Doctrine of Res Judicata

1.3.1.6. The Group of Companies Doctrine

1.3.2. Research Questions and Research Hypotheses

Research Question 1: What requirements do the distinctive characteristics of parties in dispute resolution by commercial arbitration, as compared with parties in court proceedings, impose upon the development and improvement of the law on parties in dispute resolution by arbitration?

Research Question 2: How does current Vietnamese law regulate the rights, obligations, and legal status of the parties in dispute resolution by commercial arbitration, and what legal issues arise in the application of these provisions?

Research Question 3: To what extent does the current state of Vietnamese law on parties in dispute resolution by commercial arbitration adequately reflect practical requirements, and what achievements, limitations, and shortcomings exist in the process of legal application?

Research Question 4: To improve and develop Vietnamese law on parties in dispute resolution by commercial arbitration in the coming period, which provisions should be amended, supplemented, and improved to ensure consistency, effectiveness, and conformity with the requirements of international integration?

1.3.3. Research Approaches

The dissertation employs the following research approaches:

- An interdisciplinary law-and-economics approach;
- A systems-based approach;
- A comparative approach;
- An approach based on the legal status of the subject;
- An approach based on the dispute resolution cycle.

Conclusion of Chapter 1

The literature review on commercial arbitration law shows that numerous domestic and international scholarly works have approached this subject from theoretical, legal, and practical perspectives. These works have contributed to the formation of a body of scientific knowledge on commercial arbitration in general and Vietnamese commercial arbitration law in particular, thereby providing valuable reference materials for the research process of this dissertation. However, the review also indicates that although commercial arbitration law has been discussed relatively extensively, the law governing parties' dispute resolution by commercial arbitration, and its implementation in this field in Vietnam, have not yet been studied in a sufficiently comprehensive and in-depth manner.

Most existing studies remain limited to analysing legal provisions or examining certain aspects of practical application. Meanwhile, systematic and comprehensive studies of the practical implementation of law applicable to the parties throughout the dispute-

resolution process in commercial arbitration remain limited. Such studies have mainly appeared in separate scholarly articles and have not yet developed into independent doctoral dissertations or national-level research projects.

Building on domestic and international research findings directly relevant to the law governing parties in commercial arbitration, the dissertation will further develop, supplement, and consolidate the database while analysing theoretical and practical issues to ensure consistency and comprehensiveness in its scientific arguments. On that basis, the dissertation aims to develop a comprehensive theoretical foundation for the implementation of the law governing parties' dispute resolution by commercial arbitration in Vietnam. At the same time, it updates, systematises, and improves the analysis of the current state of the law, thereby objectively and comprehensively reflecting the practical application of the law.

The expected research findings will provide a scientific basis for formulating a system of viewpoints and proposing solutions for improving the law governing the parties in dispute resolution by commercial arbitration, in line with the developmental orientation of Vietnamese commercial law in the coming period.

CHAPTER 2

THEORETICAL ISSUES OF THE LAW ON PARTIES IN DISPUTE RESOLUTION BY COMMERCIAL ARBITRATION

2.1. Theoretical Issues concerning the Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

2.1.1. Concept of Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

Parties in dispute resolution by commercial arbitration are legal subjects participating in the process of arbitration in the capacity of persons or parties whose rights, obligations, or interests are directly related to the resolution of the dispute and who are bound by the arbitral award.

2.1.2. Characteristics of Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

First, parties in commercial arbitration are characterized by flexibility and diversity in terms of legal subjects.

Second, parties to a dispute resolved by commercial arbitration are bound by the arbitral award.

Third, parties in commercial arbitration play a pivotal role and exercise significant influence over arbitral proceedings.

Fourth, parties in commercial arbitration are equal in terms of procedural rights and obligations.

2.1.3. Legal Status of the Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

(i) Legal Capacity of the Parties

First, the conditions for becoming parties to arbitral proceedings.

Second, the scope of subjects who may become parties to arbitral proceedings.

Third, the relationship between the parties' legal capacity and the arbitration agreement.

(ii) Legal Status of the Parties

First, the procedural rights of the parties in commercial arbitration.

Second, the obligations of the parties in dispute resolution by commercial arbitration.

Third, the legal liability of the parties in arbitral proceedings.

(iii) Mechanisms for Ensuring the Exercise of Rights and the Performance of Obligations

2.2. Theoretical Issues of the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

2.2.1. Concept of the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

The law on parties in dispute resolution by commercial arbitration is the body of legal norms promulgated and guaranteed by the State, governing the rights and obligations of legal subjects participating in commercial arbitral proceedings, with a view to protecting the lawful rights and legitimate interests of the parties, ensuring procedural fairness, maintaining legal order in the process of dispute resolution by commercial arbitration, and guaranteeing the enforceability of arbitral awards.

2.2.2. Characteristics of the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

First, the law governing parties in commercial arbitration is highly consensual.

Second, the law establishes the parties' legal status based on their distinctive procedural capacities.

Third, the law grants the parties broad rights while imposing mandatory procedural obligations.

Fourth, the law on parties is associated with mechanisms of limited court support and supervision.

International standards and practices strongly influence the fifth, the law on parties in dispute resolution by arbitration.

2.2.3. Regulatory Principles of the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

First, the principle of respect for party autonomy governs the entire process of the formation and exercise of rights and obligations in commercial arbitration.

Second, the principle of equality of rights and obligations between the parties in arbitral proceedings is a fundamental principle aimed at ensuring procedural fairness, or due process, throughout the dispute resolution process.

Third, the principle of openness, transparency, and integrity in arbitral proceedings is essential to strengthening parties' confidence in the mechanism of private adjudication.

Fourth, the principle of good faith and cooperation between the parties in the arbitration process constitutes a foundation for ensuring the practical effectiveness of the arbitral mechanism.

2.2.4. Contents of the Law Governing Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

2.2.4.1. Legal Provisions Governing the Parties at the Pre-Arbitral Stage

First, party status in arbitration is established through the arbitration agreement. In dispute resolution by arbitration, a legal subject becomes a "party" if and only if a valid arbitration agreement binds that subject.

Second, the law at the pre-arbitral stage particularly emphasizes party autonomy in choosing arbitration as the method of dispute resolution.

Third, in addition to recognizing the freedom of agreement, the law also imposes upon the parties the obligations of good faith and honesty in the formation and performance of the arbitration agreement. These obligations require the parties to act honestly and not to abuse their freedom of agreement to evade legal obligations or cause unjustified disadvantage to the other party.

2.2.4.2. Legal Provisions Governing the Parties during Arbitral Proceedings

The body of legal provisions governing the parties during arbitral proceedings regulates: (i) the procedural rights and obligations of the parties; (ii) the relationship between the parties and the arbitral tribunal; and (iii) mechanisms for ensuring the principles of equality and the adversarial principle. These three elements are closely interrelated and together form the operating mechanism of arbitral proceedings.

2.2.4.3. Legal Provisions Governing the Parties at the Stage of Enforcement of Arbitral Awards

At the stage of enforcement of arbitral awards, the law regulates the obligation to comply with and enforce the award, the right to request its setting aside, and mechanisms to ensure the exercise of the parties' rights.

2.2.5. Role of the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

First, the law on parties in dispute resolution by commercial arbitration recognizes and guarantees the disputing parties' party autonomy.

Second, the law on parties helps ensure the principles of equality and procedural fairness in the process of commercial arbitration.

Third, the law on parties in dispute resolution by commercial arbitration serves to regulate and balance the parties' interests at the stage of enforcement of arbitral awards.

Fourth, the law on parties in dispute resolution by commercial arbitration also reflects the relationship between the arbitral mechanism and the State judicial system.

2.3. Factors Affecting the Law and the Implementation of Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

2.3.1. Factors Affecting the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

2.3.1.1. Market-Economic Factors

2.3.1.2. Political-Legal Factors

2.3.1.3. Legal Standards and Legal Integration Factors

2.3.2. Factors Affecting the Implementation of Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

2.3.2.1. The Completeness of the Legal System

2.3.2.2. Cultural Traditions and Business Practices

2.3.2.3. The Awareness of the Parties

2.3.2.4. Technological Factors

Conclusion of Chapter 2

The theoretical foundation of the law governing parties in commercial arbitration affirms that the legal relationship between the parties in the arbitral process has distinctive characteristics that differ from those in other forms of dispute resolution. The law on parties in commercial arbitration has developed into a relatively independent legal system governing the legal relationships arising between the parties to arbitral proceedings. This system both inherits the fundamental principles of arbitral procedure and ensures the rights, obligations, and necessary mechanisms for the parties throughout the dispute resolution process.

Various objective factors, including national theoretical foundations, the cultural, economic, and social environment, the level of international integration, and the trend toward globalization in commerce, influence the law governing parties in commercial arbitration disputes. These factors directly affect the formation, operation, and effectiveness of the implementation of the theoretical foundations of arbitration. To ensure

effective regulation, there must be legal consistency, competent arbitrators, and appropriate support from State agencies, professional organizations, and trade associations.

The legal foundation plays a key role in ensuring fairness, transparency, and effectiveness in commercial arbitration. The law governing the parties in this process includes provisions on arbitral jurisdiction, the legal status and powers of the parties, arbitral procedures, the principle of confidentiality, mechanisms for authentication and the exchange of information, the legal value of evidence, and recognition and enforcement of arbitral awards.

CHAPTER 3
THE CURRENT STATE OF THE LAW ON PARTIES IN DISPUTE
RESOLUTION BY COMMERCIAL ARBITRATION AND THE PRACTICAL
IMPLEMENTATION OF THE LAW IN VIETNAM

3.1. The Current State and Practical Implementation of Law on Parties at the Pre-Arbitral Stage

3.1.1. The Current State of the Law on Parties at the Pre-Arbitral Stage

3.1.1.1. Legal Provisions on the Parties' Right to Choose the Form of Arbitration

3.1.1.2. Legal Provisions on the Parties' Right to Choose the Language of Arbitral Proceedings

3.1.1.3. Legal Provisions on the Parties' Right to Choose the Seat of Arbitration in Arbitral Proceedings

3.1.1.4. Legal Provisions on the Parties' Right to Choose the Applicable Law in Arbitral Proceedings

3.1.1.5. The Parties' Right to Agree on the Number of Arbitrators

3.1.2. Practical Implementation of Law on Parties at the Pre-Arbitral Stage

3.1.2.1. Arbitral Jurisdiction

3.1.2.2. Determination of the Language of Arbitral Proceedings Where There Is an Agreement between the Parties

3.1.2.3. Change of the Seat of Arbitration Where the Parties Have Made a Written Agreement on the Seat of Arbitration

3.2. The Current State and Practical Implementation of Law on Parties during Arbitral Proceedings

3.2.1. The Current State of the Law on Parties during Arbitral Proceedings

3.2.1.1. Legal Provisions on the Right to Bring a Claim, the Right to Counterclaim, and the Right to Object

(i) The right to bring a claim

First, in disputes involving foreign elements, Clause 2 Article 14 of the Law on Commercial Arbitration 2010 grants the parties the right to agree on the applicable law governing the substance of the dispute. However, it does not clearly specify which law governs the limitation period for initiating arbitration.

Second, current Vietnamese law has not yet provided specific rules on the legal consequences of initiating arbitration after the expiry of the limitation period.

(ii) The respondent's right to counterclaim

First, Vietnamese law has not clearly provided whether the "loss of the right to object" may be agreed upon in advance by the parties in a contract. This issue is of particular importance because it directly relates to the scope of the principles of party autonomy and procedural fairness.

Second, the Law on Commercial Arbitration 2010 and its guiding instruments have not clearly defined the concept of a "reasonable period" for objecting.

3.2.1.2. Legal Provisions on the Right to Attend Hearings and Present Arguments

Although the Law on Commercial Arbitration 2010 recognizes the right to attend hearings and present arguments as a fundamental principle of arbitral proceedings, the current provisions still reveal certain limitations, specifically as follows:

First, the current Law has not clearly provided for a reasonable period for preparing arguments, the language of proceedings, or technical means for attending hearings, especially in disputes involving foreign elements or where there are disparities in the parties' conditions and capacities.

Second, Vietnamese law has not established specific rules for cases in which the parties' right to attend hearings or to present arguments is restricted or violated.

Third, Vietnamese law has not yet sufficiently regulated the right to participate and present arguments in online arbitral proceedings, although this is an inevitable trend in contemporary dispute resolution.

3.2.1.3. Legal Provisions on the Right to Request the Application, Modification, or Revocation of Interim Measures

First, the Law on Commercial Arbitration 2010 has not provided a clear definition of "interim measures".

Second, there remain certain differences between the Law on Commercial Arbitration 2010 and the Civil Procedure Code 2015 regarding the conditions for requesting interim measures and the jurisdiction to grant them.

Third, the provisions of Clause 3 of Article 49 and Clause 5 of Article 53 of the Law on Commercial Arbitration 2010 concerning the jurisdiction of courts and arbitral tribunals to grant interim measures continue to raise a number of difficulties.

3.2.1.4. Legal Provisions on Rights and Obligations in Collecting, Providing, and Submitting Evidence and Documents

Although the Law on Commercial Arbitration 2010 has established a basic legal framework governing the rights and obligations of the parties in collecting, providing, and submitting evidence, the current provisions still contain certain limitations, specifically as follows:

First, the Law on Commercial Arbitration 2010 has not provided specific criteria or rules for assessing evidence, especially electronic documents, which are increasingly common in modern commercial transactions.

Second, the mechanism for compelling the production of evidence from third parties or disputing parties remains ineffective because arbitral tribunals lack coercive authority, and the procedure for requesting court assistance is not specifically provided for in Decree No. 63/2011/ND-CP or Decree No. 124/2018/ND-CP.

Third, Vietnamese law has not yet provided specific rules on the time limits and procedures for submitting evidence, which may prolong proceedings or affect the parties' rights to prove their claims or defenses.

Fourth, Vietnamese law has not recognized the parties' right to directly appoint or retain independent experts, thereby making the collection and assessment of expert evidence entirely dependent on the arbitral tribunal's decision.

3.2.1.5. Legal Provisions on the Obligation to Pay Arbitration Costs

First, Vietnamese law has not yet provided specific criteria for determining arbitration “fees”.

Second, the current mechanism for arbitrators’ remuneration potentially gives rise to conflicts of interest. Under Article 34 of the Law on Commercial Arbitration 2010, arbitrators’ remuneration is paid directly from the arbitration fees deposited by the parties.

Third, Vietnamese law has not provided for the reimbursement of arbitration costs in cases where an arbitrator violates professional ethics or commits fraudulent conduct.

3.2.2. Practical Implementation of Law on Parties during Arbitral Proceedings

3.2.2.1. Application of the Limitation Period for Initiating Disputes before Commercial Arbitration

3.2.2.2. Loss of the Right to Object Where No Complaint Is Made against the Arbitral Tribunal’s Decision on Jurisdiction

3.2.2.3. Requests for the Application of Interim Measures in Arbitral Proceedings

3.2.2.4. Provision of Documents and Evidence Where One Party Fails to Attend the Arbitral Hearing

3.3. The Current State and Practical Implementation of Law on Parties at the Stage of Enforcement of Arbitral Awards

3.3.1. The Current State of the Law on Parties at the Stage of Enforcement of Arbitral Awards

3.3.1.1. Legal Provisions on Requests to the Court for Setting Aside Arbitral Awards

First, Article 68 of the Law on Commercial Arbitration 2010 does not specifically provide whether the parties may agree to exclude or limit their right to request a court to set aside an arbitral award.

Second, Vietnamese law has not clarified the legal criteria for determining whether an award is “contrary to the fundamental principles of Vietnamese law”. However, this constitutes an important ground for the court to consider setting aside an arbitral award.

3.3.1.2. Legal Provisions on Requests for Compulsory Enforcement of Arbitral Awards

3.3.2. Practical Implementation of Law on Parties at the Stage of Enforcement of Arbitral Awards

3.3.2.1. Setting Aside Arbitral Awards

The practical application of the law shows that grounds for setting aside arbitral awards on party status, legal capacity, and representative authority have a particularly significant impact on the parties’ rights and obligations at the enforcement stage. In many cases, courts have set aside or refused to recognize arbitral awards on the ground that the claimant or the participant in arbitral proceedings lacked lawful representative authority, or that the power of attorney was invalid. In such cases, although the dispute has already been resolved on the merits by the arbitral tribunal, the winning party’s right to have the award enforced is not guaranteed because the right to initiate proceedings and participate in arbitral proceedings was not lawfully established from the outset.

3.3.2.2. Enforcement of Arbitral Awards

In practice, the right to enforce an award is often delayed by the procedure for challenging the arbitral award. During the period in which the court considers the request to set aside, enforcement of the award is often prolonged, increasing costs and risks and reducing the economic benefits the winning party should have enjoyed.

3.4. Difficulties and Requirements for the Law and the Practical Implementation of Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

3.4.1. Legal Shortcomings and Practical Difficulties in the Implementation of Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

3.4.1.1. Shortcomings of the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

First, the approach to the concept and scope of “parties” in commercial arbitration is not yet comprehensive or systematic.

Second, there remain shortcomings in the provisions on procedural capacity, the right to participate, and the guarantee of the parties’ right to be heard and the adversarial principle in commercial arbitration.

Third, the legal framework governing third parties and multi-party disputes in commercial arbitration remains inadequate.

Fourth, there remain issues concerning the relationship between the parties in arbitral proceedings and the mechanisms of court support and control.

Fifth, the provisions on ensuring the exercise of the parties’ rights in commercial arbitral proceedings remain insufficient.

3.4.1.2. Difficulties and Shortcomings in the Practical Implementation of Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

First, difficulties arise in determining the procedural capacity and legal status of the parties in arbitral proceedings.

Second, issues remain regarding the jurisdiction of Vietnamese courts to enforce commercial arbitration awards.

Third, difficulties persist in enforcing arbitral awards.

3.4.2. Issues Raised for the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration in the Context of Digital Transformation

First, disputing parties increasingly have favorable conditions to exercise party autonomy through online arbitration platforms. However, the legal basis governing the right to choose online dispute resolution methods and platforms remains insufficient.

Second, the procedural rights and obligations of the parties in the digital environment have gradually been ensured through online arbitration procedures.

Third, the participation of parties in online arbitral proceedings has become increasingly widespread; however, limitations remain regarding technological capacity and access to the digital environment.

Fourth, the legal validity and evidentiary value of data messages exchanged by the parties during online arbitration continue to pose certain difficulties and shortcomings.

Fifth, the parties' rights regarding personal data, trade secrets, and confidential information in online arbitral proceedings require further legal clarification.

Sixth, the recognition and enforcement of electronic arbitral awards may still affect the interests of disputing parties.

Seventh, the number of online arbitration cases and the number of arbitration centers deploying digital platforms remain limited, thereby limiting the range of choices available to disputing parties.

Conclusion of Chapter 3

In Chapter 3, the dissertation has analyzed and assessed the current state of the law governing parties to dispute resolution by commercial arbitration in Vietnam, while also examining the factors affecting its implementation in this field. The research covers the principal legal aspects of the establishment and operation of commercial arbitration centers, arbitral procedures, mechanisms governing legal relationships between the parties during dispute resolution, court support for arbitration, and the recognition and enforcement of commercial arbitral awards.

The analysis of practical legal application shows that Vietnam's legal system for commercial arbitration has made significant progress and is gradually moving closer to international legal standards. The current provisions have created a relatively comprehensive legal framework for the parties' activities in the arbitration process, ensuring the fundamental principles of party autonomy, equality, independence, and confidentiality. This development has been strongly influenced by international economic integration, the Fourth Industrial Revolution, and the demand for innovation in State governance in the field of commercial law.

However, notwithstanding the achievements, the law and its practical implementation in parties' dispute resolution by commercial arbitration still reveal many limitations. The professional capacity and professionalism of arbitrators remain uneven; support from State agencies, particularly courts, is not yet consistent and has not been truly effective; and the proportion of enterprises choosing commercial arbitration as a method of dispute resolution remains low compared with its potential. Certain legal provisions remain unclear, particularly regarding the grounds for setting aside arbitral awards and the mechanism for enforcing them, leading to inconsistencies in their application across procedural authorities.

CHAPTER 4

ORIENTATIONS AND SOLUTIONS FOR IMPROVING THE LAW AND ENHANCING THE EFFECTIVENESS OF THE IMPLEMENTATION OF THE LAW ON PARTIES IN DISPUTE RESOLUTION BY COMMERCIAL ARBITRATION

4.1. Orientations for Improving the Law and Enhancing the Effectiveness of the Implementation of Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

4.1.1. Improving the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration in Accordance with the Guidelines, Orientations, and Policies of the Party and the State

4.1.2. Improving the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration to Ensure Party Autonomy within the Limits of Public Interest Protection

4.1.3. Improving the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration to Ensure Substantive Equality and the Effective Right to Adversarial Proceedings of the Parties

4.1.4. Improving the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration by Further Clarifying and Expanding the Mechanism for the Participation of Related Subjects

4.1.5. Improving the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration to Strengthen Compatibility with International Standards and Practices

4.1.6. Improving the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration to Ensure Effectiveness and Practical Feasibility in Application

4.2. Solutions for Improving the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

4.2.1. General Solutions Derived from the Requirements Imposed upon the Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

First, it is necessary to improve legal provisions concerning the concept and scope of “parties” in arbitral proceedings in a unified and systematic manner.

Second, legal provisions should be redesigned to align with the procedural cycle of arbitration to ensure coherence and internal logic within the legal system.

Third, it is necessary to supplement the legal framework governing third parties and multi-party, multi-contract disputes in arbitral proceedings.

Fourth, the mechanism for ensuring the parties’ right to be heard, the adversarial principle, and the principle of equality in arbitral proceedings should be further specified.

Fifth, the legal framework should be improved to ensure the effective exercise of the parties’ rights in practice.

Sixth, the coordination mechanism between arbitration and courts should be clarified to define the boundary between the courts’ supportive and supervisory functions in relation to arbitration.

4.2.2. Solutions for Improving Legal Provisions on the Parties at the Pre-Arbitral Stage

4.2.2.1. Improving Legal Provisions on the Choice of the Form of Arbitration

First, the Law on Commercial Arbitration should be supplemented with specific provisions on hybrid arbitration agreements.

Second, provisions on the legal consequences of incorrectly determining the form of arbitration in an arbitration agreement should be improved.

4.2.2.2. Improving Legal Provisions on the Choice of Language in Arbitral Proceedings

First, specific provisions should be introduced to determine when the parties may agree on the language to be used in arbitral proceedings.

Second, more detailed provisions should be adopted concerning translation obligations, interpretation costs, and the legal validity of translations in arbitral proceedings.

4.2.2.3. Improving Legal Provisions on the Choice of the Seat of Arbitration in Arbitral Proceedings

First, more specific legal criteria should be provided to guide arbitral tribunals in determining the “circumstances of the dispute” and “the convenience of the parties” when selecting the seat of arbitration in cases where the parties have not reached an agreement.

Second, the law should clearly distinguish between the “seat of arbitration” and the “venue of arbitration”.

Third, a mechanism should be established for changing the seat or venue of arbitration, as appropriate, after the arbitral tribunal has been constituted.

4.2.3. Solutions for Improving Legal Provisions on the Parties during Arbitral Proceedings

4.2.3.1. Improving Legal Provisions on the Right to Bring a Claim, the Right to Counterclaim, and the Right to Object

First, provisions should be improved to allow the parties to agree in advance in a contract to waive their right to object.

Second, a clear definition of the concept of a “reasonable period” for exercising the right to object should be supplemented.

4.2.3.2. Improving Legal Provisions on the Right to Attend Hearings and Present Arguments

First, legal provisions should be revised to clearly define the arbitral tribunal's obligation to ensure that practical conditions are in place for the parties to exercise their right to attend hearings and present arguments.

Second, legal provisions should be improved by establishing specific rules applicable when the right to attend hearings or to present arguments is restricted or violated.

Third, legal provisions on the right to participate and present arguments in online arbitral proceedings should be updated to align with the digital transformation of dispute resolution.

4.2.3.3. Improving Legal Provisions on the Right to Request the Application, Modification, or Revocation of Interim Measures

First, a clear definition of “interim measures” should be incorporated into the Law on Commercial Arbitration 2010 to specify the nature, scope, and purpose of this legal institution.

Second, the mechanism of emergency arbitrators should be introduced into the Vietnamese legal system to ensure the right to request interim measures at the pre-arbitral stage.

4.2.3.4. Improving Legal Provisions on Rights and Obligations in Collecting, Providing, and Submitting Evidence and Documents

First, provisions should be supplemented to clearly define the terms “evidence” and “burden of proof” in arbitral proceedings, with a view to ensuring consistency in interpretation and application among arbitration centers, arbitral tribunals, and courts when exercising their supportive and supervisory functions.

Second, provisions on the parties' rights and obligations regarding the collection and presentation of evidence should be revised to strike a balance between the principles of party autonomy and good-faith cooperation in arbitral proceedings.

Third, legal provisions on time limits, procedures, and forms for submitting evidence and documents should be improved, particularly in the context of digital transformation and the growing use of electronic evidence in arbitration.

Fourth, provisions on confidentiality obligations and the use of evidence and documents in arbitral proceedings should be improved to ensure the principle of confidentiality in arbitration.

4.2.3.5. Improving Legal Provisions on the Obligation to Pay Arbitration Costs

First, legal provisions should be amended to define “arbitration fees” and the cost structure in arbitral proceedings.

Second, legal provisions governing arbitrators’ remuneration should be improved to ensure independence and impartiality and prevent conflicts of interest.

4.2.4. Solutions for Improving Legal Provisions on the Parties at the Stage of Enforcement of Arbitral Awards

First, legal provisions should be supplemented to allow the parties to agree to exclude or limit the right to request that the court set aside an arbitral award, in line with the principles of freedom of will and party autonomy in arbitral proceedings.

Second, legal provisions should be revised to clarify the criteria for determining whether an arbitral award is “contrary to the fundamental principles of Vietnamese law”.

4.2.5. Solutions for Improving Legal Provisions on the Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration in the Context of Digital Transformation

First, provisions on dispute resolution by arbitration through the electronic environment, or online arbitration, should be supplemented.

Second, provisions on the delivery and receipt of notices, documents, and evidence in electronic form should be supplemented.

Third, the concept of “seat of arbitration” should be standardized, and provisions on the seat of arbitration in the electronic environment should be added.

Fourth, provisions on the form of online arbitral hearings should be supplemented.

Fifth, provisions on the form of electronic arbitral awards and mechanisms for enforcing electronic awards should be supplemented.

4.3. Solutions for Enhancing the Effectiveness of the Implementation of Law on Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

4.3.1. Solutions for Executive Agencies

First, executive agencies should promptly study and propose the formulation and improvement of a separate legal normative instrument governing the organization of legal implementation.

Second, it is necessary to strengthen the conditions necessary to ensure that the organization of the implementation of the law on parties in dispute resolution by commercial arbitration achieves substantive effectiveness.

Third, executive agencies should pay particular attention to issuing policies to promote the development of commercial arbitration, thereby creating a favorable legal environment and enhancing Vietnam’s position in international commercial arbitration.

4.3.2. Solutions for the Parties in Dispute Resolution by Commercial Arbitration

4.3.2.1. For Claimants and Respondents

First, claimants and respondents should carefully study the legal provisions governing their rights and obligations throughout the entire process of dispute resolution by commercial arbitration, from the pre-arbitral stage to enforcement of the arbitral award.

Second, claimants and respondents must pay particular attention to the time limits for exercising their rights and performing their obligations in the process of commercial arbitration.

Third, claimants and respondents should proactively report and reflect on the shortcomings and limitations of the law governing the parties' rights and obligations during the dispute-resolution process in commercial arbitration.

4.3.2.2. For Commercial Arbitration Centers, Arbitral Tribunals, and Arbitrators

First, commercial arbitration centers, arbitral tribunals, and arbitrators should proactively study, update, and properly implement the legal provisions governing their rights and obligations to ensure the timely and accurate resolution of business and commercial disputes through commercial arbitration.

Second, in the process of organizing the implementation of the law on the rights and obligations of the parties in commercial arbitral proceedings, arbitration centers, arbitral tribunals, and arbitrators should pay particular attention to providing consultation, guidance, and legal support to parties participating in the proceedings, including disputing parties, witnesses, and persons with related rights and obligations.

Third, commercial arbitration centers, arbitral tribunals, and arbitrators should further promote the dissemination, communication, and legal education regarding the rights and obligations of the parties in commercial arbitration.

Fourth, commercial arbitration centers, arbitral tribunals, and arbitrators should proactively propose, recommend, and report to the Vietnam Commercial Arbitration Association, when established, and to competent State agencies any shortcomings or limitations in the law governing the rights and obligations of the parties in arbitral proceedings.

4.3.3. Solutions for Judicial Agencies

First, for the People's Courts, it is necessary to properly recognize and define the position and role of courts in relation to commercial arbitration.

Second, for the People's Procuracies, with their function of protecting the Constitution and the law, protecting human rights and citizens' rights, protecting the interests of the State, and protecting the lawful rights and legitimate interests of organizations and individuals, the Procuracies play a particularly important role in ensuring the strictness and uniformity of the implementation of the law in commercial arbitration.

Conclusion of Chapter 4

Chapter 4 has focused on analyzing and explaining the guiding orientations and the system of solutions for ensuring the effectiveness of the law on parties in dispute resolution by commercial arbitration in Vietnam, in the context of international integration and economic institutional reform. Based on theoretical foundations and the practical implementation of law, the dissertation affirms that the improvement and effective implementation of the law in this field must be placed within the overall strategy of national legal and judicial reform, while complying with the principles of the rule of law and ensuring party autonomy, equality, and the protection of the lawful rights and legitimate interests of business entities.

First, the effective implementation of the law on parties in dispute resolution by commercial arbitration must fully reflect the viewpoints and guidelines of the Party and the State on building and improving the legal system, in which commercial arbitration is recognized as an effective method of dispute resolution that contributes to protecting the investment environment and promoting the development of a socialist-oriented market economy.

Second, the law must be implemented within the scope of current legal provisions, ensuring its constitutionality, legality, and uniform application.

Third, the implementation of the law must aim at the timely and effective protection of the lawful rights and legitimate interests of the parties, while maintaining the stability and continuity of commercial activities.

Fourth, the law and its implementation in this field should be compatible with international standards and global commercial arbitration practices, thereby ensuring Vietnam's competitiveness and reputation in international legal relations.

Based on these orientations, the dissertation proposes a set of solutions to enhance the effectiveness of implementing the law on parties in dispute resolution by commercial arbitration. These solutions include improving the system of legal norms on commercial arbitration in line with business practice and international standards; enhancing the legal awareness and legal capacity of parties participating in arbitral proceedings; strengthening the organisation and operating mechanisms of arbitration centres; improving coordination and support from courts, enforcement agencies, and State management agencies; promoting international cooperation and training highly qualified arbitration professionals; and strengthening supervision mechanisms and strictly handling violations of law in commercial arbitration activities.

These solutions are designed by combining urgent practical requirements with long-term development orientations, with a view to ensuring feasibility, consistency, and sustainability in the legal implementation process. The implementation of these solutions will help overcome existing limitations in Vietnam's commercial arbitration legal system and establish a solid legal foundation for the transparent, effective, and modern development of commercial arbitration, meeting the requirements of international economic integration and ensuring fairness in commercial relations.

CONCLUSION

The law on parties in dispute resolution by commercial arbitration constitutes an important component of the commercial law system. It directly governs the relationships among the parties to the arbitral process and ensures that the application and implementation of legal provisions governing commercial arbitration achieve practical effectiveness. The organization of legal implementation in this field aims to bring arbitration legal norms into economic life, raise the legal awareness of relevant subjects, protect the lawful rights and legitimate interests of the parties in commercial activities, and thereby promote a stable, sustainably developing investment and business environment.

Over the past years, the law on parties in dispute resolution by commercial arbitration in Vietnam has achieved many positive results. These are reflected in improvements to the legal framework, the expansion of arbitration centers, and the enhanced role of arbitration as an effective dispute-resolution mechanism. However, the process of legal implementation in this field still faces certain limitations, such as the uneven capacity of arbitrators, the limited effectiveness of support mechanisms provided by State agencies, the relatively low rate of enterprises choosing commercial arbitration compared with its potential, and the lack of consistency in the application of certain legal provisions. Identifying and overcoming these limitations is an urgent requirement for ensuring the practical effectiveness of commercial arbitration law.

The dissertation has systematized and clarified the theoretical foundations of the law governing parties in dispute resolution by commercial arbitration, including the definition of the concept, its characteristics, role, contents, forms, and conditions for effective implementation. At the same time, the dissertation has examined the legal experience of several jurisdictions with developed arbitration systems to draw on reference values that may be applied to the process of improving Vietnamese law. On that basis, the dissertation has conducted a comprehensive analysis and assessment of the current state of the law and the practical implementation of law on parties in dispute resolution by commercial arbitration in Vietnam, clarifying the achievements, existing shortcomings and limitations, and the principal causes of this situation.

Based on the research findings, the dissertation has established fundamental orientations and proposed seven groups of solutions to ensure the effective implementation of the law on parties in dispute resolution by commercial arbitration in Vietnam. These viewpoints reflect a consistent guiding orientation, requiring subjects involved in the legal implementation process to fully understand, comply with, and consistently implement them in practice. The proposed system of solutions derives from the objective requirements of international economic integration. It is designed to ensure feasibility, consistency, and sustainability, thereby improving commercial arbitration law and enhancing the effectiveness of the protection of the lawful rights and legitimate interests of the parties in commercial relations.

LIST OF PUBLISHED WORKS RELATED TO THE DISSERTATION

1. Sin Thoai Khanh (2025), “The Doctrine of Loss of the Right to Object under the Law on Commercial Arbitration 2010.” *Journal of Law and Practice*, No. 63: 74. Accessed January 3, 2026. <https://tapchi.hul.edu.vn/index.php/jl/article/view/503>.
2. Ho Xuan Thang and Sin Thoai Khanh (2024), “A Discussion on the Institution of Arbitration Agreement from a Legal Science Perspective.” *Vietnam Lawyers E-Journal*, October 21. <https://lsvn.vn/ban-ve-che-dinh-thoa-thuan-trong-tai-duoi-goc-nhin-khoa-hoc-phap-ly-a148679.html>.
3. Nguyen Thi Hong Trinh and Sin Thoai Khanh (2024), “Must an Arbitral Tribunal Apply Conflict-of-Laws Rules in Determining the Law Applicable to an International Commercial Contract?” *Vietnam Journal of Legal Sciences*, No. 10 (182): 21–32. <https://khoahocphaplyvietnam.edu.vn/khplvn/article/view/138/105>.
4. Sin Thoai Khanh (2024), “The Collection and Submission of Evidence in Arbitral Proceedings.” *Journal of Social Sciences Human Resources*, No. 9.
5. Sin Thoai Khanh and Nguyen Thi Hong Trinh (2024), “Issues concerning the Applicable Law in Dispute Resolution by Arbitration.” In *Proceedings of the National Scientific Conference: Improving the Law on Commercial Arbitration to Meet the Requirements of Integration and Development*. Finance Publishing House. ISBN: 978-604-79-4644-0.
6. Sin Thoai Khanh (2025), “Grounds for Setting Aside Arbitral Awards from a Comparative Law Perspective and Implications for Vietnam.” *Journal of Social Sciences and Humanities*, Hue University. ISSN 2588-1213, Vol. 134, No. 6C (2025), pp. 19–33. DOI: 10.26459/hueunijssh.v134i6C.7375.